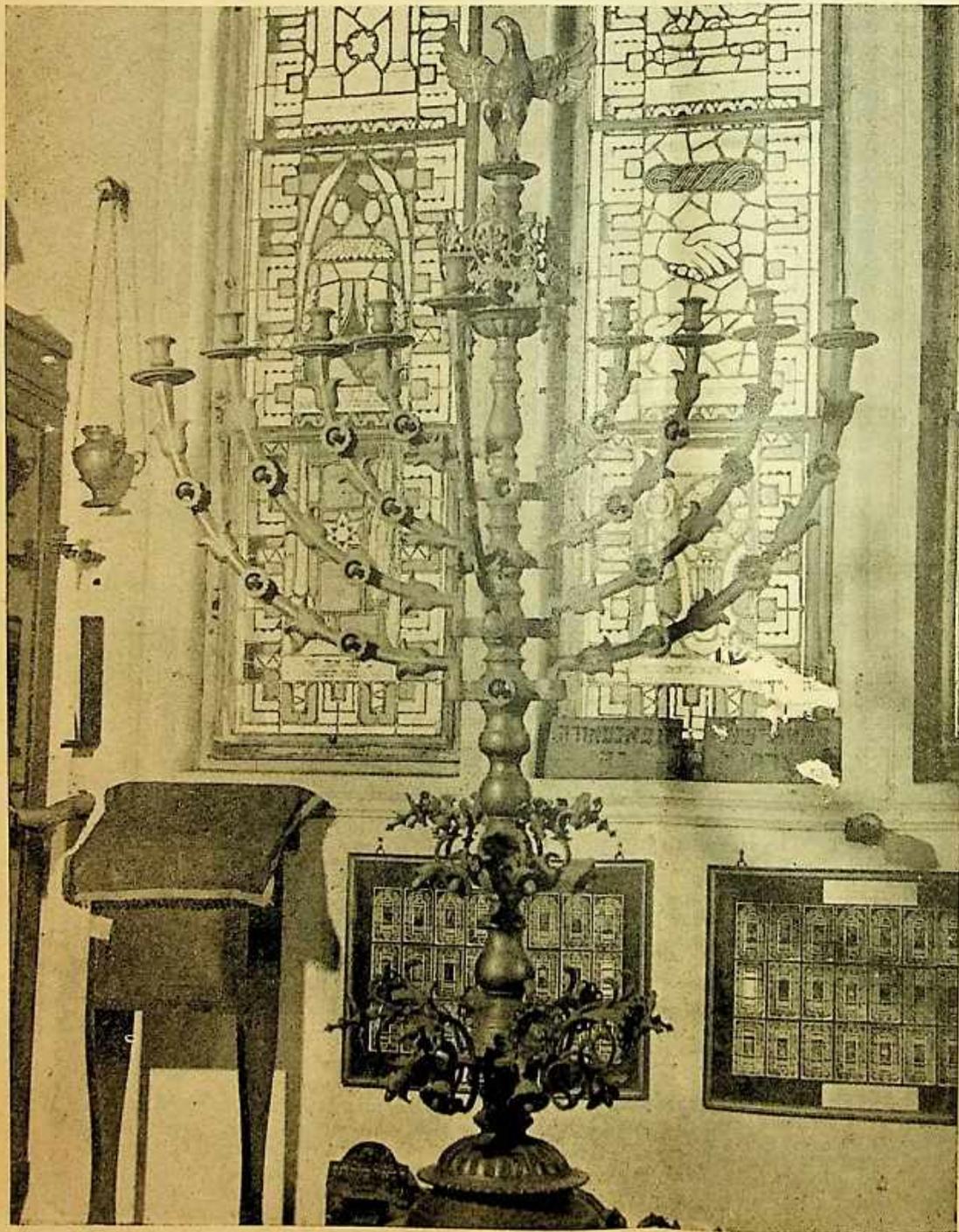

אירופה

ירחון לעניני חינוך, ספרות ומחשבה

גליון 173/174

שריד למזכרת מבתי הכנסת המהודרים באירופה
במלאת 30 שנה לגירוש יהודי בודאפשט בקרונות-המוות לאושפיץ

יהדות הנאמנה נאבקת כנגד משטר החילוניות

מאת הרב י.מ. אברמוביץ (מתוך נאומים בכנסת)

הממשלה החדשה המוצגת בכנסת — היותה חילונית המרחיקת ארצה משהתחם בה, היא הבעיה את אי ארצנו המסוימת זו, את רבני ארצנו להתקשר צהרתי. אם הממשלה הישגת נאלצת ללחום בעת ובזמנה אחת בשתי היותיה: היותה הממשלה החילונית, היותה המדינה הכלכלית — הרי שהממשלה החדשה חושלת בנושא לכן ללחום בחיות רביעית, כפי הנכספת אל קיימה החינוכית מול ההסתערות הבחילי פסקה של פעולתה המוצגת בכנסת.

היהדות החזרה אינה יכולה להתחלם גם מהגזון והאנטישמיות הברורה של הממשלה החדשה, הנהלה באופייה זה של הממשלה הישגת, המפריחה של חנוכה ציונית לוח, לקאליפיט ולממשלה, סתירה את היהדות הנאמנה במצב חרש, המרובי הנכחה העירנית והישגת המאבקים לאקלים, המציינים לנו עד כיום היותה הממשלה כבר הממשלה גלויות אחר טיפאלי, הממשלה החילונית המצמחית, כי כל המסוימת עם כשיהי בחינת הדת אינם לפי דת ויהדות, וכי צדקה רומה מלמדת על צדקה של ויהל, לנהוג ולמחשבת עד לאדם.

הנחמה וההחזקה לכן עד מאוד מרטיבי הקר אליציה, וגם נקום נקמה על הממשלה אשר הורשת ותיכונה, בקלות דעה בלי לקשקש את הממשלה כי הדינה לברר על היהדות בארץ ובעולם, החבר על הסכס סאליציוני עם גורמים אנטישמיים קיצוניים ביהודי.

ביהדות זהו מסעלה בלתי יציבה, בניגוד לזה שידור וגם דעה בלי לקשקש את הממשלה כי הדינה לברר על היהדות בארץ ובעולם, החבר על הסכס סאליציוני עם גורמים אנטישמיים קיצוניים ביהודי.

מטעמי נבדנו, נגד היהדות החילונית שראש דא גותינו נזאמים דמים, כמו מי הוא יהודי, יהודי השבט, גיש בנות לבצב ודור, והם זה חזון המאמי שמיים בדרך בראנה לאהודת ולישמייה הם כי שור גים נגדנו.

אך כל אלה שמעלים בנדו את השאלות אינם נוהגים לבח המבטיחה הם, עד לנו אחר אומרו מכותיבם ישאלו את כל אלה: וכל באבת ונתנה דאגתם לפעולת חשד ומהותו? וכי בבעת קשה זו היה קיום לכל הם, המצננות? לעניי הנכח, לפני המספרות הממשלה הנוכחית לפני הקמת הממשלה המוצגת בפנינו היום, נאבקות המהוללות בתוכיבם מבי ענייני יוקרה, ומכותיבם אישיים מקטנתים? —

אין כל יהודי החולה, אנו נאבקים על יסודות היותי — עקרונות החירות, יסודות סיקות הם תלוי במה, אנו חודרי אומנת שמקרה כי חיידי בארץ אחת מתוכים בחילוניות בדרך הנהגה.

את רדנו ולחילוננו, לנו אין כל אפשרות לומר חרש, ולמספרה, כי אנו נצטרינו להקיים ונפגשו על קשתות השם החוקי, על יהדות היותי בארץ, אספר לומר אספר, כמנפנה על דברי חרתי.

אספר, כמנפנה על דברי חרתי, ונאבקות בעניי צדקה ובר באחד אנו המתחלים סביבנו חרשם כי באחד המספרים על מה נאבקות מנוהגו באחד הם התייבס על דברים של נאבקות ויכרד, המתחלים בקלות חרית ומציגים מתוכם כחות שרוב אישיתו באוננות את המדינה, וכל אנה ככל יוקרים אישיים קטנתים.

המחנה וכרנה לברכה אומרים במכסת יומא נדף (ס), כי קידש יום חרש סמני היותי בו פגנת חרתי, אנה לא ליהיה חרש מנורם גררתי מתוכנו את הגאח האומים ובקפנה נכניס לנורם גררתי חרתי ישראל? זהו אנה מה שארצה בארצנו ביחסות החרתי המפורסם אינו דבר אלא הקיפה על קיימה החרות ובטיחה, יחבה ישראל על ה' אלקיך? ה' אלהי, אחרי

דמות מופת מבית היוצר של יהדות פולין המעטירה

מאת ד"ר יצחק לוין, ניו יורק

ד"ר מאיר שמעון וייכמן במחציתו של ד"ר יצחק מאיר לוין בעת ביקורו בארגונינו

הדוכן וקודם בתולדותיה אל הנהגה להתחנך עליה ליי כי לשמ, ולעולם האומנים והחופים לפען ארץ ישראל הנוורתי.

באחד הימים הקרים של ינואר 1960 באו הדורשי ליי — אחרי שהקפדתו ובאנו לויכוח פנים מפנים לפני כל יום יום, כי אישם יוכנח בבית יהודי קטן אחד זה הן בקפידה, אנו סמנל להניח אבר, בחפזו היותו.

מבני יהדות התורה בארגונינו

סוד עם בואו לעיר בואנוס איירס בירת ארגנטינה בשנת תש"א נכנס ד"ר מאיר שמעון וייכמן לברות קודש ציבורית, היה שמנול החנוך של אגודת ישראל ומטפולי חייבה, החץ חיים, חלפתו היה ביהודי יצק, היכל התורה הקיימים עד היום הזה השתקה ברהבה פעולתה הנהגת בדרך חרתי החשיבה ציבוריים וגם חרב החלק סרטיים להחליטה המבטיחים היה בין מרגני קרן, מפעל קיימה ידני גולטיש, שנים רבות השפיע שיפור בקו חרתי בבית המדרש בית ויסק.

על ר' מאיר שמעון וייכמן זיל ניתן להגיד כפי מלא: היותו ולדורו ב.אגודה ישראלית, עוד בהיותו ילדיו הפטיח בפעולותו, אם במסגרת צעירי אגודת ישראל, כלודו, ואם במרכז הארצי של התנועה כפולין, קשה להביט את המספחות של פעולתו זה, אצי בצעירות פולין היה הפטיח החומס של חיים ציבוריים, שיעורים, אספות, הרצאות, מר וייכמן השתבח כלודו בחוג קבוצה של אגודתם צעירים, אשר כשישיתיה בנו מדרש את לודו היה דת הנכס את הציבור החרדי בעיר, לנוח כביר, לפעול החוק ביוזם של אנני בפולין.

מל ייכמן הפלסם בחור מספסוף ויהי אחד מיוזרי היתים מטעם, עם ואה למד את שיעוריו מקווה ונחשב לאחד מפעילי חייים סובבים בירר כלודו, כשהם תרציד בכור לפניי אנני במערכת העיר, מיד התפרסם בתורת לוחם אסיר לפניי האני סרטיים היהודיים, כלודו התקיימה התנועה האנטישית פות ביוזם סמנל פולין לפניי כלומה הישגת ויהיה לכן ששים סנה ארית סמנל התפסיד על יצק ידני בפולין, לו מי בעבר יצאלק לאחין בהתקנה לאומיים החרשים של שיגור ישראל הקוראים לאף הרך להסידר את כל החרשים כי גם צפי היה להתמללות אישיות, כוחם הפותח נתמה בחיות שפועל אלו כאשר שישים, בקבוצות מחנכות יחסי, כנציג היהודים בפולין לודו, אך ד"ר וייכמן ספוד למ לא איבד את שיעוריו היות מלא אומנת ובס חר, לא ישלך, אם כן, שהיה כל יום פוליארי וי נאמל על יהודי לודו ביאל ייצא שיעור, כחוסר התשויות בידינו לפרסם את נוסח של קיימה, אל הנהגה היותי כלודו, מתפרסמים בימים זהם:

בשעה גולית לעם ישראל, בזמן שפעולות לפני נהגה יהודי מסוימת גולית היסטיסיות של הנכה ומאבק יצלה גבוה, בימים של הפקנות יהודיות מתאמצות לבלבד אל את האדם חרתי הצעיר צליטת הכניסות חחת המנוגנות פולין, עם המנוגנות כל כך חיות החנות של כל הנער הדתי, לבנות יהודי צעיר יהודי ברהלה לנו בארצנו הקודשת; התיקפה כחא אים אנו אליוסם צעירים חרתי החילונית, וקוראים: התאחדו כולכם חחת דבל, צעירי אגודת ישראל.

ד"ר מאיר שמעון וייכמן במחציתו של ד"ר יצחק מאיר לוין בעת ביקורו בארגונינו

היה הוא האונגארד של ישראל סכא, על ה' יהודית הפקרות, אצי ערבה לעמוד עקבי מתיבס, אשור כסלוא אלה לנו על הארציאלות הקפודות כלולנו עד לצנחון חסלם.

אצי לחסלם נגד החרתי ההתנוגות החרתי של צעירינו, היא עיררת סביבה בחינת חריתית, מתכבד שבה סמנל הצעיר את השלפחו החרתיים בחור יתר די גאסן, אצי, חסלם ורק אקטיבי בבנין ארצנו הקודשת, חריתו שלחתי, ולמכרתה אנו מכותיבם באחדם עיריות לעירת אברה חלמיים האומנים והחופים לפנינו ארץ ישראל החרית.

בצירתו התארגנה לאחרונה יוש מאחרית מאז שציר על פעולתו החרתי על מנת הנהגת שיעורים, סמכות וכדו, אך הוא כמנפנת להסכל את שיעוריה, ואנו סמנלם להחליט פעולתו נרמבת פרמבל לערתי, לכן התנוע על חרתי אגודת חרש, פעולתו לחרשת חרשים בצעירי אגודת ישראל.

והוא נגן חתונה, ורעה התפעלה סאנל חר' חרתי אצי כלודו, בצעירות הנהגה כי ביום ראשון פרסה וסמפיה בשעה 7 בערב בקרוב באולם המערן דון על המנוף (צבלינואנו 23) התקיים אספר צעירי החרתי של חברי החרתי שדד דין מאיר וייכמן (ובתקשורתו היה מאנני ר' אליעזר גרשוני פרידמן, וכל ידני חרתי, וסוקיר רבנן עין אצי נבול ומרדו לא ישים סקיבנו.

תושב באוינוס איירוס לישקבר

זאת היא תמצית דורנו: "הסנה בוער באש - והסנה איננו אוכל" (רשימים וחוויות מביקור אחרון באמריקה)

(א)
מתיחת אה:
סיפור קצר בן חמש מסקנות

באשר התקשו סורי בית-הספר המסלכותידינו בצפת, אשר מחנכו נפלו מריבות הקרבות ברצח הנחשב כמעשה, לחזור למסב של רגיעה נפשית את התלמידים שנבחרו כנגד לעת חסיד האוטלל הודע לשם המנהל הקודם של בית-הספר, שהוא בעצמו מפליטי-השואה ומשרידי-אישיון הוא שהשכל להגיע את התלמידים הנפחדים המכהלים בדברים כגון אלה:

— אני עברתי את כבשני אישיון, הכיטי ב'ו אף פעם לא נאבדה סמני אטונתי ובסתני ב'ו, ואם תלמדו זאת סמני, אני מכסתי לכם, שכל אויבי ישראל שבעולם, יהיו אלה פרצושים נאצים או חבלנים ערביים, שהסוטים לא דמיון לא יצילו לישבור אותנו ויהי מה' —

(מתוך העוונות הישראלית)

מאן נתקלנו כסיפור קצר זה, שהראו כאלו דר'יאב עליינו את המכוס כעם ימים אחיים לאחר השנה בפעולה, אן לי מוח, אני חזר טרם כעם להאוד לראשתי זה, ומדובר אתי לחפיק איראלה מסקנות הנידוה אשר הן כולן לקח העצירה ומעין שרשרת-הגובות של המצאות: מסקנה א' — כי כל ענייני חיינו והשגותינו בארץ-ישראל המודרת עקובים מהם החומטים בדי-ג'יקים, ואין לנו אלא לשנן לעצמנו את התשתות הנצחית: ונקיטו רמס לא קיפתי זה שוכן בעיני:

מסקנה ב' — כי רדיים בדיים נגדו ואין קק לצאמנו של שגאר ישראל לשפחה דם ירדו וייעליכן אן כל הניון וכל הצוקה בחלוקת הפסקת האה: אתם בגולה - והיסלכונים, ויולו בארץ-הניבויים:

מסקנה ג' — כי דוקא ביוון החומתי-היוני של השואה סמנה נגדוה הניפחתי-הנחם של כוחותיו יחודי אמיתי, של אמנותיות יחידת אמית, כמו שגאמר: "שבע שיל צדיק - וקפי, וכפי שהוכח את כפפר, שעת אמתי": וקם מתוך הנחלה דוקא:

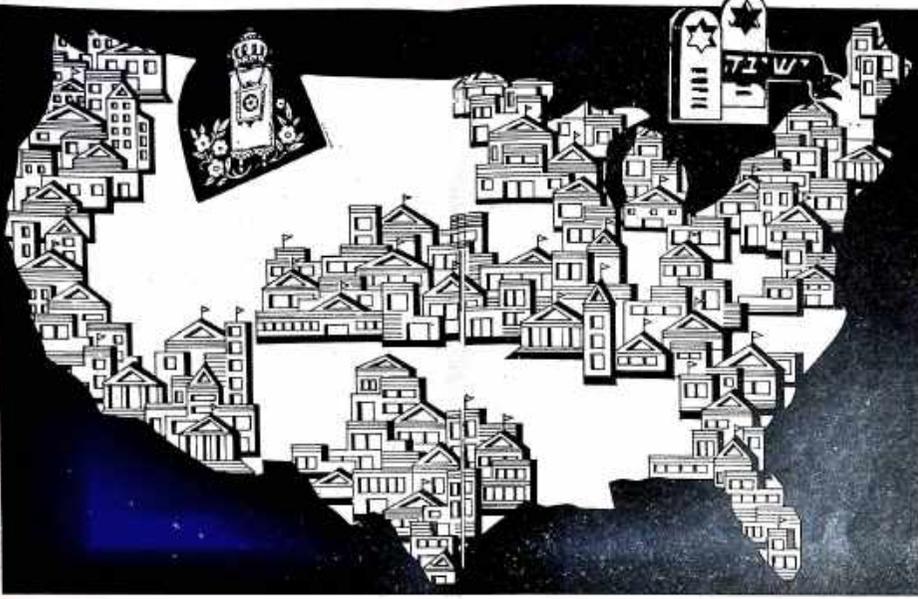
מסקנה ד' — כי סאני-השכול של המצאות היחידית שנתהרפה למרה השואה נצאמם בחנוכה ובגדוה ואם כי המצאה היחידית נוקטת לויקתי צידו התרומט-הירודו כבוד של הישור ישראל העצמאי יתכן גם להשר, שנישבו העצמאי הלחם הדרוד לקרב נוקק למענות העידוד ססל ההיני נגלותו הבלתי-סומנות: ברשימי יחיי:

הן הינדוים הנאבקים על קיימם בחווי הגליות נחתלים באשן מולס בחומם הברדית הישראלית כסוכן, עם לבודי ישוקן, ואין כל סלסל סייודו גולדוים וסיודים נובס איודים ואודים סמיוס את יחידה, כסוכן, כי כעפן ישראל כי אתר בארץ: —

(ב)
על המאזניים:
מא אמתנו? אמתנו קרבנות הזוועות האיומות מכל איום — ומתוך כך בנו העדות על נצח ישראל

אש דת' — הסמל והסימנה של מטע-הכיבוש למען החינוך התורוני באמריקה

רשת הישיבות הקטנות המשתרשת לאורכה ולרוחבה של אמריקה
זו סמל ארצות-הברית המציגה את כל המדינות שהן נושח בשם האחרות כהי-ספר כליומיים מטעם, תורה ומסורה

יכיו לנוריות מחדשות, ותי כריות-הדפדף על בדי ועל צמחי ועל תנוע כל-כמות. — בים כיום היה, לאחר שביצרו סיפוריו מאו סיטה של פלחתי העולם השני והסוכסה המחדרת של מסלכות-היש האנצית, הרי עינינו חרואות שעל אף השואה הוראה נחלוחה לה שלואה הירחית המחדשת, עינינו הוראה, שחנעו אגנם נבדו אן לא נעקר כליל, כי-יעליכן אן לנו כל רשות לחנוך את היסטריות ההודית לרפטי-קריטיים, כי דנה של הניסטריות היחידית כדיון של גוף זה השועה חיות המצוא מתוכו ותיצב סקרבו את תרומת-הפאל של איחוי הקריטיים של הגלוד הפצעים, של רישי טייקום עצמי.

— ואם יחשוב אדם, יסקק ויטאל: מיוכן דגמנו אין לנו אלא לפתח את השרשה האפלטת אשר התורה מאחרי בריוק נוקב את גרוב התגלות, שקבר בו ססה רבנה הרדק הנאמן, ארדבא, נפחה את ספר ששת הנקרא כרסית התגלות של המנ (סמות ב' ג'—ד):

— וירא לראק ה' אליו מתוך הסנה וירא הנה הסנה בוער באש והסנה איננו אוכל, וראמי ססה, אמרה-ה' וראיה את המראה הגדול הזה: מדוע לא יבער הסנה? וירא ה' כי מן לראת יקרא אליו אלקים מתוך הסנה ויאמר: משה פסה ונגני.

ואכן, אין ספק, כי ברומה למראת הגדול הזה של, הסנה בוער באש — והסנה איננו אוכל, עינינו חרואות את הפלא המפול של גורל ישראל בימינו אלה; כי זהו ששה-שאלה, פלא בתוך פלא, כי השואה אגנם אכלה לנו כלל מה ולא אכלה אותנו עד גמרא: לתבט השואה כעור בצעמוניו ססש — ואגנם נשח אחוז האן נאחזה בצעמנו, ועל אף זאת עצמית האומה לא אוכלה ואף נחמד הדבר.

וככן עלינו לחתור על גורלנו ולשאל את עצמנו: — כי אמתנו האם אמתנו דוד של שואה חור לזו או שאמתנו דוד של בני-ישראל ועד סמיון? ואם אגנם חינוג כפר עינינו את, הסנה בוער באש, הלא ובעי נלחמ גם בחפסן המראה הגדול הזה כי, הסנה איננו אוכל, — ואם החסמ האמרוני: מן רמזו מן הוה? מן הוה? מן הרביעי? כי על כן סקרא ספרים הוא, כי החתרת כנו הוה, סמיון שלא נסגרו אפילו להיעדו לרוב קם להשואת אחרי הסנה הבודד האיננו אוכל, ארדבא יחיי הבודק את מה שגאמר כספוק: וראמי ססה אמרה-ה' ויראה את המראה

— מהי השאלה? כיצד נגשת לנושא שנתגדם של השואה ואין להסיק את ההשקלה היחידית שלקחי השואה? אכן התנאי הראשון, התנאי המוקדם לכל חוה, שלא להתייחס אל השואה, כאילו אמתנו המנוצחים אלא שאמתנו המנוצחים? בליים אחרות, לא ללכת אל תחומות השואה ולגלות בתוכם רמיון ויאמם, אלא ליידי ואברדי-הימים, שברק-לב וסמולת-הוד כי אם נחמד חרבר להצין לתוך החלומות כרי להיחוש בעצמתי-המחדשת הבערי התגברות, ודוקא מתוך אהל החלומות לשאוב את עז האמתות ואת לום התהלה, את אומק התחליות ואת הנופח התחליות את מתק הסודיו ואת אשית שצריחה בכבשנים.

— מהי השאלה? ותי החשובה: השואה זו לא ספקת של חלשה, זו לא ספקת של אבריו, זו לא צלילת של עם סבוה כאבן כפרים ארדוים? לא — ולא? כי שתי ספוד-מאמרים לישואה: בקף האהת הגללו כל מירוח סמלות ואכזריות ואי-ירעל ושריפת-גוליות ושריפת-צמנות ואפר מדושן: ומכך האחרת הנה כמסקל-שכנגד סמוק אחד מתוך ספר תהלים ובו כתוב: כל זאת באתנו ולא שכתנו ולא שקרנו כברייתן!

— וכי מהי השאלה? הלאו כל שריר וכל פליט, כל אור מוצל מאש, כל מי שהניח מוחת למשולת, עם דק כלשהו של ויזם, לוחה הם הפסיכיים את סמות האנוניים, כי נצח ישראל לא ישקר!

...וענינו שרתי-היחידו? נחמה לאורחנו הנכבד מארץ-ישראל! — נשפחה חושנו הארובה של הידי, ואני כאלו נדחפתי ברברגו מתוך עוצם ההתנגשות של רעיונות שהתרחשה במנימותי, קטרי מסקופו התכחורי אידי-שווא על ספרתי-הנפש סכי התאמסתי לגשת אל הנושא הסעיד המסמסס מתוך חרדות והתאספת:

— כסלם אשהו כביורו עיני של הנשוא מוסלת עלי החובה לתחיי כנגד החפיקה הסמרתית המסוכנת של ראית השואה, ואולי נחזק לשנן האהת התיסטריות להעמיד את העינין על חרוד כבלוא הבורות העקבות. זאת אמרה, סמב לתחילי מדע השילוי ולבחון את הנשוא כמתחנן: כיצד לא לנסד את השואה? באיה אופן אסור לנסת אל השואה? אלו נשאלתי בערתי כוסה כו, היחיי משיב בחלית הקייורה, כי בשם האמת התיסטריות לא יחוו לתחיות אל, השואה, כאל נישא סקוטס ומברודו כאלו כל המצית חריות של חרוד הזה היחיה, השואה, ורק, השואה? וכל סטכלל בעיני, השואה, יתכן עשישה צרה-ראסק עיני וזיחיה סוכנת היקייודי למרהת השואה עם סכתי-החורחה הראשונה כחורמס הלום מעל גיא הריגה באירופה, ואז חיו חרקים כאלה ששנו לגודו גם את התיסטריות החריות לרובי-הימים ועברו כריות-החית אתה אתה סנה שונה השואה-הי-שתי-החטת חקיקה זו בחותמת גורלית-היון שאין ויטנו פלעו כליונו: השואה — חיה אושר, כי, השואה? זהו גורליתו הנסודית; וזה עקיצת סופיה, שאין מאחריה כל

הגדול הזה. מדוע לא יבנה המנהל... ואכן מצלל דן אהה שופט לאו, כי מי שיעזרו מהם מראש. מבט מעורפל ומסתפס. המיסור לקיה ומובלת - איש אשמו מעל לעמוד אל מול זמנת הבעד ואינו מלל ללא להבחין בעצמת השלל: מסוגל הוא להבין את הצד החיצוני של התבעה. כי המנה בטר כשי, ואינו מסוגל להבין את הצד הפנימי של הפליאה הגדולה. מדוע לא יבנה המנהל?

מכיוון שקבעתי היריון הוסל נרבעתי קיענו היריוני לנולל לשרייטוילי את המרמאות הגדול, המנהל לנדה שמינו דוקא כעל. עם מנס לאחור למיצו כל המאורעות. שהמרוסו בעקבות השואה. כהנראה סכנת המנובנה שלשה.

— כרזד להבין ולהבין את הקופת השואה - שאחרי ועיניו - מתוך מ'הטו היריונה כולה. מתוך האמת המכוסה עד מלאה חיק מחד ומחד מרודקת על כל חופפה השלבת שקרעה אלינו סקצה האופק. ואי עשו לנו להחבר. שאם אנו עומדים חרדים ומשתאים לטכס פני זעזעת השואה. שאין להם אל מול דרמיון - עלינו להיות מוכרחים. משובייגעווה ורויני חודית אל מול שרירות השלכות. המתקופות עברונו מאו ועד נה.

— גנקס כלל גדול לא הולך - נטיח אל קול המנהלים המוכנים - מי שפקה אל עיניו להודות ופואה להיות אל המציאות כולה כמות שהיא - וזכר הוא לאותה אל ואסא. אשר אלו אכולי אכוליה וזה ים בה הרבו מן החיפוש היריוני. הם ליקר את צד היחידי שכלל התופעה. אם לפסקי את מה שקדו, 'רוספיס' או, מוכנסילי' מקבל על הרעה. כי דוקא הגבורה המועדפת והמוריה לליך על אודות. המנה כרע באש' ים זהו הרע. אולי פתוח מן הפליאה מאשר אודות ששריפה-השלכות שאיננה נמשכת כי חכמת יהודים ארורה המשנה עברו הנביעה הגדולה: הורה מה לעשה ולעליה... ומי נמנה על המנהיגות היהודית של 'הורה ומשמיה' מאן האשיעו ועד היום הזה, אם לא רבים וחשובים מכן גדולי סרבידי התורה. בדרגות פליט השואה!

— רודע לך, שנבנאים כן מה מבינינו, ראשי-הישיבות, המנהלים והמחנכים שבהם צמצם ניהול המצבה. שרידים מפלים מאש - החדר לי מ'טרו מכן המאוינים. עשה זאת לא בצורה של קריאה קולית, אלא באמצעות פתק על שולחן לך.

ואכן, מסיימינו את דברי נודע אלי אודות היריון בבגס היריוני לי את ידי בצורה מתחמקת מבקעת ואני גיליתי היישרת את מסריהתקבעה שפוזרת על ירושו - כי היה זו סרור נאריטיביני!

שעו אריות ישיבה במ'היטוי של האיש. ממנס הצלחתו להתריס מ'ארייותו להתלהב בעצמת אמתו. להתחנך בעברו להניחו. להיחסף בהגשולי חובינותו. אך עשה פרו הצלחתי למחוס פמנו את המביעת שפזר הארייני.

לא אכל לרבו, לא אכל לספד, לא אכל - כאילו התנענע בננה. למשך פמנו יחסי רקועה תמות וגינאס ניהוו פשינו הלהיה והבערות כמות - אני הקרובי ואני הערני. נבנו נכון. אני, המנה ה'הגוני ואני המנה שאינו נאולה. אך קשה לי ל'כין לרבו, כי נשארתי יהודי מסל משפחתי, משפחתי, מאשר כמסע אל קולתי, נשאלה בחר רבתי-מדות כמות אהת מברואפס ועד לאושביני. אהת, באת אחיל. אהת, בבה אמיים; לא אכל לא אכל.

3)
בשלת הפלחות:
המתוך המותן עצמה מתוך משרפות אושפיץ - שבוע ימים ליקט גושישיל שפת אצלו לס'חיים - ולאתרו לצמאון רוני

— אה, בבקשה להתייעל לנו את שלשלת-הפלאים - קלסתי קול של נביעת מהמנה בבקשה מקצה האולם.
— אני מוכן להציע על איאלו העמות, אך לא אוכל כעת לסנות את מלך - התחננו בם אני.
— מהי ההרגמה המעישה ההובכטה בניהול - הורה קול ב'סיון של פאלה.
— בסדר! - עיניו האחרת - סבורני, כי אהת שהתולח החוקה הפסי העתה בשלשלת-הפלאים של. מחנה אינו אכלי וזהו המרדני הרחנית היהודית ברוסיה. אשר עם השבו רבים וכן שילמי. כי המנה נשרף מכברי לפעול השתלה היהודי. והנה הבורח והארייני מחוס בחוסן כזה בדרונעת כזו!
— אך אם גם זהו העצה שיריה מן השואה? הלאו ההעברות הרחנית ברוסיה והבקשה אל בעסע רוחיהולחיה ומרוד-הנחשן של מדינת ישיאל, לא כן? - גונקה השאלה באולם.

הילדים המאוישים המתחנכים על ברכי היהדות האמנה יצאה בקריאה אל המוני הנוער היהודי: "בוא בעקבותי"

— כן, זה נכון - היכוחו בנועם - אבל יש כאן לקחת בחשבון שתי תופעות. האחת, כי אלה שעיניו את המפורי' הראשון של חיים והדיום והנה את הרחיה הנועה האשונה לחייה את הדת המסורה על אף המ'היחייבו של המיסל הקמיוניסטי, היו אלה המוני גדולי פולין, שגורשו בעזרת השואה למוסקה על ידיה והם שהמפידו ועוררו את החדר לרסיה שהתיישבו מכבר ואילו על התופעה האחרת ארסנו אך בקיצור, כי אהת רוחיהולחיה וכוננת התקובה של היריון הישראלי הלאום ניהוו והתפרסו מדינה נירלת מתוך צרכה השואה שנבנשו האומה!

— ואילו אפשר לבעק עזרה נוספת ורובעתי - אולי יהא זו דוגמה עזר יותר שנקבעתי? - נמשלה אילו בקינת נוספה.
— וכי מה אתם בעקביים מותם ודומה עוד יותר שנקבעת על אודות המנה איננו אנלי? - הורתי על השאלה העשירי שונה ובה - הנה, בבקשה; כאן ועכשיו! אתם כולכם, שנחאספנו לכנס המנהלים של הורה ומשמיה, אהת והוכחה היחידה, אהת העזות המושבעת, אהת בעצמכם! אהת שאילו אתם אינכם מודעים כי כד הלוא וזה האמת ההיסטורית של המצבה, הורה ומשמיה צמחה מתוך הרוחחות-היכול של השואה ומתוך סאפיטי-התגורבת והשילל של המפשיכות התורה מתוך הלבות השואה!

— האנסים כנה זה? כסה זה היר? - ההדור איאלה קולות של הפיהה, — אני מכיר היטב את קורות הנוגעה - השיבוטו - וארשיה לי למר, שאני נועב מטרוב אחרי דרד ההתחמקות של הורה ומשמיה' מהו ערפיה נרבה שנים, ואני אומר לכם, כי העדיף רבי שיטא מניבוייך זיל דתוף לייסר את 'הורה ומשמיה' מתוך סאפיטי-הישראלי של השואה. מכיוון שלונכת הכשרת יהדות ארורה המשנה עברו הנביעה הגדולה: הורה מה לעשה ולעליה... ומי נמנה על המנהיגות היהודית של 'הורה ומשמיה' מאן האשיעו ועד היום הזה, אם לא רבים וחשובים מכן גדולי סרבידי התורה. בדרגות פליט השואה!

— רודע לך, שנבנאים כן מה מבינינו, ראשי-הישיבות, המנהלים והמחנכים שבהם צמצם ניהול המצבה. שרידים מפלים מאש - החדר לי מ'טרו מכן המאוינים. עשה זאת לא בצורה של קריאה קולית, אלא באמצעות פתק על שולחן לך.

ואכן, מסיימינו את דברי נודע אלי אודות היריון בבגס היריוני לי את ידי בצורה מתחמקת מבקעת ואני גיליתי היישרת את מסריהתקבעה שפוזרת על ירושו - כי היה זו סרור נאריטיביני!

שעו אריות ישיבה במ'היטוי של האיש. ממנס הצלחתו להתריס מ'ארייותו להתלהב בעצמת אמתו. להתחנך בעברו להניחו. להיחסף בהגשולי חובינותו. אך עשה פרו הצלחתי למחוס פמנו את המביעת שפזר הארייני.

— לא אכל לרבו, לא אכל לספד, לא אכל - כאילו התנענע בננה. למשך פמנו יחסי רקועה תמות וגינאס ניהוו פשינו הלהיה והבערות כמות - אני הקרובי ואני הערני. נבנו נכון. אני, המנה ה'הגוני ואני המנה שאינו נאולה. אך קשה לי ל'כין לרבו, כי נשארתי יהודי מסל משפחתי, משפחתי, מאשר כמסע אל קולתי, נשאלה בחר רבתי-מדות כמות אהת מברואפס ועד לאושביני. אהת, באת אחיל. אהת, בבה אמיים; לא אכל לא אכל.

— או אבקש לה'פתיחת לספר לי, אך ניצלחו איך זכות לצאת חיים מכביוני אושפיץ? - מהצדכן בך.
— איני יודע, האספין לי שאיני יודע - דיבר ומשיני ולנו דמעות, וזמנה היה לי שאלו הן הפעות של י'ן נואן שנחמסו יחד. דמעות של אכל וגיל - אך הוכוח מה נשארתי בחיים איני יודע, אך זאת לא אוכל ליסכות כי שלשה-עשר ימים רצופים לקפתי נשיא שלי, והרדתי לכך ניצלותי. הוכנסתי לתרמילים במחנה אושפיץ. נעשתי אסיר, ורפת יהודי' שהנתיבות טיפל ברבלי עורבנות התרמילים, ואיש לא ידע להספיר לי זאת. למת לא נלקחתי יסר אל הכבשנים והשואה התקרה הובא האורח לאושפיץ וכל הליוון של מדינה היסר שבי כיער הליטסלי ולתיטסלי. ואני נשארתי עם עוד כמאתיים חיליה אנשים, מרובים כהך, לאושרי, המומרים הנאצים ברוח ומוסריה תריים שום באו. כל החללים ניהו מאספי-אונות. נועה ואיש לא טיפ כהם. ואהת דתף הנהיגה אהת כה של אסנה. אהת ברכת של זמתאגבות. וחלתי הרעה הכויר על ארציה הבכור היה אפור והכל, כי היה זה באמצע החרף. וחלתי המנוה ולקפתי את השלג. ומכין היה לי העור והרזון לקק את השלג כי אבא יכרני. באהתי יום שהנענע לאושפיץ, ובאעד לקפתי אה השלג כי אבא יכרני. באהתי יום שהנענע שיעשור של יום השבתה. ויש של מתן תורה. היה נער עריר הובנתי: עם אבא בקריותה. וכרטינו ג'ולנה למינה אל להבת אושפיץ אטרורי לאבא: היה זה סמו שבתות בורות: יהיה קולות וברקיעו וען כבד על הור - ויורר כל הנש אשר במחנה, ואבא כלה ואני בכיתו. אבא אמר לי: - עוד השפט בני. את קול השופר! - והפנזמתי שבעי דרבי אבא לקפתי את גושי השלג, ועל לקפת שלג על המרמיוקי שבעי ימים.

— או את אהת לויר לך ון השלג הזה. שלקפתי אותו בשפתי. בוהי' חיליהולחיה וקדיח בחום גבה ובשפי מרמפה כי ונשפתי ודמתי בקרבי כנה השוף ואוכל את שיורי הפחיל - השלג הזה של אושפיץ נבט בעצמתי ואני עוד יהיה. ועד שאני עוד טוח בכל ישיחי. כי ון השלג שבעתי כי חליתי. ועל לקפת שלג על המרמיוקי שבעי ימים.

ד)
מענות האורש היהודי:
„בואו בעקבותי“ - תלמידי מוסדות-החינוך החרותיים באמריקה מארגניו את סעיף-היריוש למשוח ארציהם המוני ילדים

קייגום - המרכז היהודי החדש של ניי-יורק רבתי, באחה שלום הירד חלף ומהלך אנו נמצאים בה באמריקה זה אך לפני כעשורים ושנים ועל לשט בקייורי הראשון באמצע-המדינה. שכולתו לחות את הלב היהודי הפועם בחוקה באפיטיסידי. הרובע היהודי העשיר של ניי-יורק, לאחר מספר שנים נבנתה כי הלב היהודי נע ונודד בקו ישיור אל מפרץ להתי, לצד ברוקלין. והיישרתה נבנתה השכונת קרונהייפס ('רטה הנהר') בחוד נישאת העשרה שכרכו היהודי הלהיני בני-יורק רבתי, ורוב עברו טעם אחרות המרכז היהודי נמצא הלאה בתחליך נטרך של נדידה.

ואם צירי לומר שהלך נבכד של הישיבו היהודי התרכס והנבצר בלונג של בני-יורק ורין פסק, כי הלב היהודי של ניי-יורק שופע באיור זה. מן הידין להסיר כי מהו ולהדגיש, כי החלק הארי של האוכלוסיה היהודית שהשקע ברביעיה החדשים של קרונים, היריושם בשפותיהם ורופס-חול וכן קיראורגום, בדרך אל סדה-התחטס הנוצח שלים-עס קדי, ועס המנסס לאורגונה המרכז היהודי העיקרי של ניי-יורק רבתי.

רצונו להוט את הלמות המוסק איהודי, ובמרתו להיבנס לאהר מוסד'ה החדש החרותיים בקייורני. בנין פמנאר ששלה מיליונים מיודיום מרשימים שכרזן ומספחים הכל מכריר כי הכל הדי. עם זאת יש להודיר מפני מקר-שעות. שלא להשוב כי באחריות סידוריהנבן מן אחריות סידורי-הלימודים כי היסוף הוא המכון הבנין בניו אמנס על קיליות וברק חינוני - הכל למען הרגמה ההתרחישה. ואילו הכניות הלימודים הורסם הרעב על רציות, על לבור-שקל, על מסען רחמי של משה. המכנית צמסה ודושה. שעות-לימוד מרובות. העסקות רבות על התלמידים והרימה בעול. ועם כל זה, בו ורוא, עד היכן מאוישים הם התלמידים, היה אומר. כי הטף לנעדי שלישי דרכו - ואכן, אשרי המשיך דרך, החלטים כהרת ה'.

חינוך החרתי באמריקה צועד בדרך כהונה. ביותן פעלה, שעת. וזה כאמץ עילאי כביר וצעם של ירוחל אמריקה, מכיוון שדוקא בחום הירוני של הרמיסה המספלותית עברד מוסדות-החינוך והמצאיים נדשפו לכוננת מרות, המאבק פוסק, והנחנך אינו מונה בכים, ובכל זאת המסעל החיובי החרתי מתחנך, כובס אהאש את שפת אמריקה כולה בכותחו של מה? ביותנו של פיר

כאמלה-הנביסה הירוחל של הבנין מסדרת הצוגנת-המסרת לשיטת תלמידי-הרשים תתח הסיסמה המצעלות: מפלו מרי (כוז בעקבותי) מתבונן אני בכחות הצעירות באנגליה המצעלות לירם מארשדים המפנסטים בבליים מרוב דורות ויישוק. ניפילת ואויש - ואני שונה אל מנתל המוסד החדירי אחיי באמליחים:

— כלפי מי מכותה היסמה הירוחל זאת? הוא בעקבותי? אל מי סומנים הברורים הישים האלו? האם המונס הוא אל חיליים חרטים, החלטיים הנוצרים, שמה יצאו להצות הישיאוי אחריהם את הבריים לגיל בתייהשפר! האם הקהות הוא. שהם התלמידים ישכולו לטרוד את השומליים של ילדי-החורבן, ילדי השכונות?

— האם אתם מצליחים בתפושלת 'היריוש' ('אנולובס') להשיב חרבה לתלמידים הרעים לבי-החינוך של 'הורה ומשמיה' בערות מסעי-המסרת? כזה - יהיו צמא לדעת.

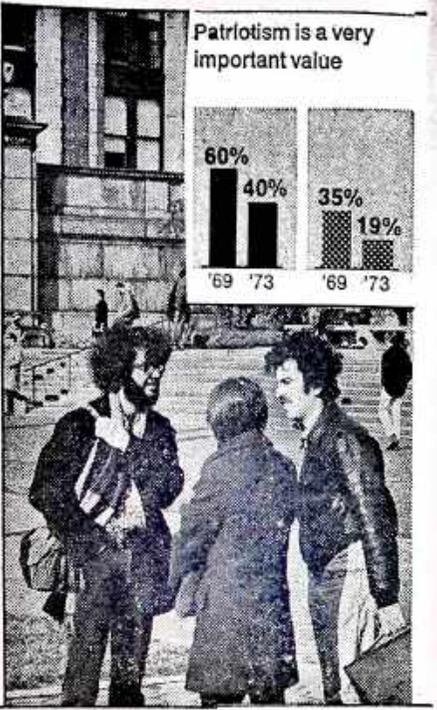
— איזו טאלה - משיבי לי במנצח מנהל המוסד - התלמידים שלנו הם שהמפירסו היסריון שלנו! הם כולם חדרים בתורה-האורש, וכוזו ללמח' חווה ולהתחנך על ברכי המסורה. הם מאוישים עד גיל יד וכל העוקם אחריהם נדבך בתורה האורש שלהם. וזהו המוסד הגדול על מסע הצלחתו באמריקה. היסוד הזה, כי באמריקה יגילו כל המנהיגים של המוסד, הורה חיים, והברייתו הנקובה בורות מהם ליין כל; או הנהן להיות הליחית. ייחון לכיכר אה אמר, לכבוד הרעם, להשיב ככה הרעם; או הם חלילת ייחון להקפידו ומסריהתקיעו, ליאוש ורפיות; ליאוש ורפיותה ומסמיה, להשפלה הארש עד דמא.

— אני שעה למצוא ביטינו מתנך המאפיין עוד בכבוד הארש והשכניה ומסריהתקיעו, אתה, את הלהיטי את החרעה אלל היסריון להורם את כבוד האדם - החיטשוני עיקרית מכויר הנוחה שלו ומעלימה הלהם שכרירי.

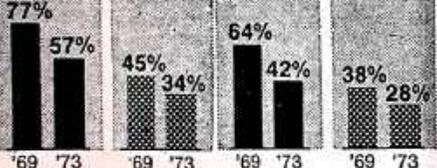
— אם כן, אקצר לך את הדרך - החייחין מנהל בתייהשפר - גם אני נכוחני בעלמם הירואתי. כמנס של 'הורה ומשמיה' בנוסא לימוד השואה ואציר כל שעות מפושוחה. כי גם אני ניצליל השואה ויחנן שחרות לכן נותרה כבדכי הירוחל להורם את כבוד האדם!

— ככל אסון איהודי מפריך מתיך מוזר אילו יתנהל לי האפשרות ללמח' ודוקא נקודה זו על תחשת האורש מסקור ראשון - אסרתי למנהל.

— גם לחייחין רגע - נזכר המנהל - יש לי רעיון מתאים מאד עבורך, זו עמא ודוממה נידיה להנסיח אתרם עם אתר הרורים. שפר' עור מנס להנכנס אלנו זה היסוס בלי-הירדלי, אך מוטב שיהו יצג את

Living a clean moral Religion is a very life is a very important value

העודה מדכאת על השפל המוסרי של הנוער באמריקה סככה סטאטיסטי שרופסמה בעשן, ניי-יורק סיפייס המניטה עד היכן מופע התנהוות של הסטוטינס באוניברסיטאות, רק 19% מן הסטוטינס חויים ער חתום במאסטריוטיס; רק 34% מכמס הראשון לחיות חיים של טורה; ורק 28% מתייהשפס בחיבם לעקרונות הדת.

עצמו. וזהת אבקס לא להיות מושפס מוסס דברי, כי אסור לשכח, שאנו חויים בה באמריקה אשר אוטריים עליה פועל זה דבר נלחי-אפשיי! עברת על שעה קלה להמנול קיום את המסוחו המונין אחי כחודי המרומים שלו עם איש בוליהשפדי. אשר מסמס הראשון לחיות חיים שום 'סיסום מיהודי', שיסוס ייבאדורסן, שספנים באמתהיר הפזתה לרוב חויים-סבר התברר שאה נאיש הזה אין לו צורך למשך בלישור, מקום שפסר חיצה את עצמו נמחתי שפוא דתף לרבו מתוך איהו לתך פנימי, החלילני לקשור את הישיחה התרמפטי סכנתה המנול להשאר את שגעו לבדנו. או מסוס שלמכת ישיח בארבע עיינים תחמחך כיהר הסיקוה, או שסמס היה שיעוק מדי דמעה למוסד מוסבו, בכל אופן לא יהיה לי כל סיבה להצטרע על הכיוון האיטיטיסי שהישיח עם היסוסם המוסר קיצלה מיד עם תחמתה.

— האורה שלו רופע להבין ולהשריך את הרופה המורש, המציינת

חצות-ליל בחוצות ירושלים

יש לך כפלים הרבה כנדר —
ואם פמלת בחורה — יש לו
ש-כ-ד ה-ר-ב-ג ל-י-ת-ו-ז ל-ך
הקול הולך והוק, הניגון הולך
ומצבר, ירושלים מתעוררת.
רובו אין רוחות ירושלים ריקים
פקודות אנשי ירושלים מתלכדים להם
אלה יקרי ירושלים, יגיעו ויקרי כי
ימים, לעבר בית אלקים ברבם.
כל העולם כולו וכל מה שבתוכו,
הכמים והעצרות, הסודות האילנות,
ואף סאך כל השולמות מיסים את
אננם לסיבט את קול החורדה יוצא
פפ האנשים אולה.
וכן ציפה ר' יודל מדי שבת ועד
בתו, קפ הוא בישע ומחצה לאור
הצות, ובשעות לאור הצות יוצא והא
לרומבות, קץ הורף לא ישובת, שלב
הבר לא יעצרוהו, כי אורבא — הם
מיסים מאש קדושה, שינה הלומות
לא יכנסו פמנו לצאח, כי אדרבא —
הם נפוצים מלהם וריוהור.

נדלגנו, הכל רק ספידוענו חזק
רץ כצבי ואננו משתהה אצלנו אף
לדענו נוקף ועד מה זה הכל, הכל
על דאבדו ולא משתחווה.
אדם הוצא לרומבה כל ירושלים
כאוהה שעה — מוצא פעילו ריקע
שאנו מחפין פנו כלפי דרי משה
הו ריקע רך וזר, ריקע הקרע בין
ירושלים של מפלה לבין ירושלים של
טה ומוכיבים פסובצים בו כוכבים
הרועצים והתנצצים, כוכבים הרוסיים
המרטנים זה לזה ומתלישים רבמים
גיניהם בשפה של פסחורין, שפת
המוכנים סיבובותיה.

אם בכל הלילה כן — בליל של
שבת-יקודע על אהל כהן וכהן.
האדם הוולד כאוהה שעה מוצא בני
אדם המתלכדים עקב בעד אנדול, מי
ל, לטוב וכי או ל, לטוב בריכותי מי
אחת שעה, לאור שנשתלקו מן
הרחובות העצירים המזוינים גראים
בחצות ירושלים הבורלת וכן יורדים
של אנשים המתלכדים בטבורראש,
מרבדים בסיקט ובמחא, ואין חיפה
חוזק דברי הסיקט בוחא נעמיים —
חוזק מישה פסובצינים, חו עו זה
בלבכה, כי או מרטיים הם את קולם.
אם תאמן חיוב השטע אהם אמרטיים:
אפטינו מה טוב הלמנו ומה נעים

סאח, שערטים בת סאח, במרצות
הסאה גדלה ירושלים פי מאה, ועד
הרבה יותר, אבל לא כלעדי אהם
אזי כמעט כמעט ריקע ומקום כהורח,
היה וסל רוח פמני כל אדם —
ואם פעלה מן החורה —

אם בכל הלילה כן — בליל של
שבת-יקודע על אהל כהן וכהן.
האדם הוולד כאוהה שעה מוצא בני
אדם המתלכדים עקב בעד אנדול, מי
ל, לטוב וכי או ל, לטוב בריכותי מי
אחת שעה, לאור שנשתלקו מן
הרחובות העצירים המזוינים גראים
בחצות ירושלים הבורלת וכן יורדים
של אנשים המתלכדים בטבורראש,
מרבדים בסיקט ובמחא, ואין חיפה
חוזק דברי הסיקט בוחא נעמיים —
חוזק מישה פסובצינים, חו עו זה
בלבכה, כי או מרטיים הם את קולם.
אם תאמן חיוב השטע אהם אמרטיים:
אפטינו מה טוב הלמנו ומה נעים

היום הוא המסקים הקודע מאי
הוא קול קודע ועדה, ברומבה כמאה
שערים, כל יודעה יסמחו בה, וכל
רוותה ישראל, וכל יושבי סמטה
ליללה, ונתנה סמטה וגייל כלבות
כל שואלי שלום ירושלים.
מתוך ערך עשרה רעמים פסרכמי
צפונית מערבית אל הרבית, ורד שער
באב אל עמור, סתנוספס הכחבה
מאה שערים, כהרלה, עמרי שהרחה
לה יודול, סאח שערטים וטנים בוחים
בגרים ועומדים לתלפיות לבד האסכר
ראת אשר לשני הבחיים מלבד הכמים
שכנו אחיכ עד תשלום מאה אורבצים
שעמקין, ומלוד הכמים הבגונים ה'
קמטיים אהל כנו החכרים אחרי הנודל
הנודל על הצרותיהם. ומלבד הכמים
הבגונים סיבובותיה.

שני בתי כנסיות גדולים ומפוארים
לחורה ולחפיה, בית הפיר לוחיטקן
הבורי שיש, וביהמ"ד המריים בוחס
ספרד, הישנה בתו חלמוד חרות לתי'
נקות של רבן, חדר ובה ארבעה
בתי הכנסת אלוהים מצד דרום ה'
היה בתיים אחרים אשר הקייטום בע'
ליהם לצרכי הצבור, בוד מים גדול
באים אהל יייל מרת אורבו, עמרי
אפול רחבה ועמרי אפול עומק, עוד
גור אפצעי פלטיים אהל אכרי וסמכות
הרבו ישיבה עומק, עוד בוד פלטיים
קמט משה צ'רטיים אהל אורבו ושינה
של שעה עמקין ורחבו, ועד חסרון
פס אהל יסבלו רוב יושבי ירושלים
לא חרע הבוריה, בוד מים רבים
היה יושבת.

שני בתי כנסיות גדולים ומפוארים
לחורה ולחפיה, בית הפיר לוחיטקן
הבורי שיש, וביהמ"ד המריים בוחס
ספרד, הישנה בתו חלמוד חרות לתי'
נקות של רבן, חדר ובה ארבעה
בתי הכנסת אלוהים מצד דרום ה'
היה בתיים אחרים אשר הקייטום בע'
ליהם לצרכי הצבור, בוד מים גדול
באים אהל יייל מרת אורבו, עמרי
אפול רחבה ועמרי אפול עומק, עוד
גור אפצעי פלטיים אהל אכרי וסמכות
הרבו ישיבה עומק, עוד בוד פלטיים
קמט משה צ'רטיים אהל אורבו ושינה
של שעה עמקין ורחבו, ועד חסרון
פס אהל יסבלו רוב יושבי ירושלים
לא חרע הבוריה, בוד מים רבים
היה יושבת.

„שאלך שלום ירושלים“
הכל מתנהג בשקט ובמתינות לרבות המסגר בחגיגות וחגיגות שאק

ומכוננת בפקה הנלי'
על גיטרי חודר הרושיון על סאה
שערטים נכונה באון רבי שארי אור'
כור בעל, אטורי כונה, מסופר עליו,
כי פסע אהל חור הטקטיים נאלצים
לחיות ספף, המסלות אל המסכך כ'
לרות ספף, נעמנו לו חיקש שיקיה עד
עמרי אהל ערב תשלום, כי נתן
עמרי הכמים אורבצים שיה עמרי
מוסלג, וללו אלוו התקטיים לכסו
זיהותם על החרות, אף אהל רבי
מאיר: ומה היה שפיו על כר'
המחו הפקטיים על שאלה אמר להם:
כונתי, מה השכר שיעלו לשלם לכם
בעד זה שאהם מוכים אהמי כמאה
גדולה כור פמלי, חו השכר פמני'
אטר לו: אם קן, גורב רכינו ונטיים
כססר השם, מאירי, לקניית הקרקע,
צנת רבי מאיר: מסכים אני לתח
סכום זה להוצאות קניית הקרקע, ועד
סכום דומה לערות הבנין, הפסד
עוד דומה לרוב מרי אהל ויהם את
הכסף להקטם, עורות נשים' לביח
הכנסה, ישתנה יקב"כ פמרום הפ'
כנה.

אריבון החיים המטופנים —
„המלכה יהודית עצמאית“
לא המספר רכי לזמן בתרין הפעם
הקטת, אהם שערטים על חלה, כי גם
עמרי אהמי בעצרת חן ויחיל, בתקנת
אשר הקנין, לבורות המתהלכים, על
פיהן יסל כל רבד פמניי החכמה
פעל תקנון קהילתי עורך פמיוע' ל'
הסדיר את כל הליכות החיים החבי
רתיים והציבוריים, לאפשת שיהו כי
ישוב חרטיים כל מטרות שקטלה יתי'
דית מכוננת בוח, מפעילי הסוד ונורה
לעניים הוללים ולצרכנים וכן לארצו
ליהם כמנהג הקטום בן איה ליהנה.
תקנותיו פמנונה, ב, שולחן ערוך,
מיסודות בחבלה, וראשו כהררי מרס
ל שעה לישועה וחקק להנעלה ב'
היה בימינו, כל שפין מטייעיה, על
הערעו סמטרין אהמי סמטת' מ'

אז החלו כל הקהל קודע להתחיל
בשעה לפני אורבוקודע את המסור
מכמה לודת — כי אהל חסרי
גדולה, קול סמטה ובל סאל תקוח
טובה, כי בתיק יסל הנודל ופל כל
פססו, אהרי ההפילה קיל וכנה
שוריה בכל מינות חבית מוצא הנודל
ההל ויזהר כל איה את ביתו אהל
נחלמו אשר נתנו לו סאה ה'.
אהרי הנודל שיש וסמנו לו בני
החרות איה איה כנחלתה, כי בתי'
נפל לו בעצמים, ואחרים כמני החברה
אשר נחלתה אל סמטה להם וימירו
נחלתם איה כרעו וירצו אל הכריתים
ברצי ספף, אחריוקן האמחור טיב
על נחלתם בשלום ובפסיו, אכנס
כנת הנודל ערין אל פמלו כי אה
סאה ואהר בתיים, ועד נשאר השעה
ושלטיים הכרים אשר לא הפיעה דים
לנעצו לשרתם הפסד כוהר הכריתים
החכים בתבחים אשר שלט חיקם
כרה, ונשאר רק על נחלתם בוקרקע,
שיולו גם הנה נודל על חקיקה ברים
ייב לחרש מרשטין יוצא הנודל גם
רוע על חקיקה אהל התלמיים מוכנים
כנהלה קרקע לבנין.

בשעה הנשאר, כאשר היה זה בעור
החברה ונזנור ונתנה בתו מאה שערטים
מכיו סביב, אז עלה הכנסה ראשי
החברה ודעת רוב בני החברה לעשות
הנודל הנודל לפסן יבנו איה איה
אל נחלתה, וכל איה על סמטה יבאו
כשלום, ויחלקו לכל בית ובית את
החיות המשיקן לו ויבחרו סמאים
גאונים הירועים וקצאום סמיב בני'
גים, וישמרו כל בית ובית עם הצור
כל אהל האהל לפי ערכו, ויכריזו כסת
פעמים בבתי כנסיות ומדרשות וגם
הודעות ודקות ברחובות ובסוקים כי
כל הרבה לערעל ובלתו אנשים אהל
רוע על השמא יבאו ויערעו, אכנס
החברים סלם כאחר קייטום וקולו את
האנשים אהל אשר עמרו כנהרצ'
היו שומה יסמור ככוס שקלם לפי
חזק כל בית ובית ולפי סמיהו כשעורו
כראוי ובכונ לא היה סמיהו זה ומצ'
צף, ואחריו כל איסור וקייטום הברצ'
צדתיק ירושלים את השמא האהל
אהל כל התכרות והחודות, כי אין
אשר פמני בוד כלום, ובלילה
אח ליה חבית תפשה יסמ לחרש
החון האסאך כל הכריתים בתיים זה
גורטי, ישתנה יקב"כ עד אשר נתי
סל הבית סאה להם החורה מאריים
לסודיים, ולצומה אהמי הקודע עורך
השולחן הכסאות מכיו כראש יסבו
הברצ' דקל קודע ירושלים ואל
ישינם וסמאלם יסמ רבנים גדולים
ורבי הנבדרי החברה והנודלות וכל
הכריתים הירועים להם הכל מוכן לפ'
גיה.

„יש חיים היא למחליקים בה“
איילן מרת זה באמצע הכר סמטל את סאהה החיים על אהבנת תורת ויראטיים

בין אדם לחברו

ומה רבי דודן ז"ל ומר (דובין) בתשובותיו:
— זה שאמר הנדונים חלין על דבר מצוה כוונת הרבה, אינו אלא מצוה שיש בה אדם למקום. כיון

שמואל אינו חי
הקרא, אים כי יודו נדו לה' אלוים בעלי
המדת: הוא הוא שדכתיב, כי לא ידע האדם את

מה תקפו בין שני המוסקים הללו
מסביר זאת רבי חיים ב"ר אברהם קרומיט' שלו, על
פי דברי הגמרא שיש נדו קרבן לא יאמר אדם, לה'

הפה — כלי שרת
מה אברהם מוסקסוב:
— להם כי בחוזה של אדם לקרא את חברו על-ידי

לפי כוונת הנדו
כתוב בספר הדינים, סימן תרל"ח:
איש ואשה שנדו לצדקה, הארור: דעתנו

למנוחיה והתלבוזה
דבר רבי צבי הירש הגדול מנדיטובסקי, בעל עשרה
למאה, אביו של הרבי ר' בונם פרישטיק:

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

לכוון הדעות ולתקן המעשים
וכן כתוב בספר דבנים מלכות נדונים:
— מי שנדו נדונים כל לכוון דעותיו ולתקן מעשיו

שאמר: יש נוטה (נדו) מנקדות חרב — ולשון
הכמים מפרש: שמתיק לו הנדו...

הנדרת נדונים

רבי יוסף מלאטיטש, מהסידור לכוונת, שאמר
בגמרא רש"י שהיה שדר חרות נדונים הנדו לשיקוף

הנדרת בעת צרה

כתוב בשו"ת, בנישין זאבי שחיבר האלון רבי
בנישין זאבי שחיבר האלון רבי
בנישין זאבי שחיבר האלון רבי

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

לשון חכמים מרומז
כתוב רמב"ם בספר הדינים: מי שנדו נדונים על
נדוהו ולא על השאל להם וכוונתו...

תשובה יום הכיפורים מספר, ודאו הראשונים כי סוף
על אנו מסיבך את המפרה — אם יעשה תשובה —
אך עין הגדולים, אך נדו ליתן זדקה ולא נגן, אין

מותר לאדם בן הבמה

בירובו, אומר הש"ת הקדוש, נבדל האדם
בעל-חיים ונקרא, מברך, גם הקרא, ויהי האדם
לנפש יהי' מיתרגם, לרוח ממלא'ה, מה שברא

נגד ארבעה נדונים

מה שפר התנאים, ככל ה' יוצא:
מבאר רבי הירש צבי מנדיטוב: שכליך לא יחל
דברו, עד ששל הוציא ממנו, כל מה שהיה פשוט

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

לחיובק בה'
בפחת סרית הנדו מפרש, נדוהו לה' ומבאר
רבי מנדיטוב: שפרטו: הנדוהו מפרש צעקו מן
הנדרים שצאצאו עליה, ומכל הפירוש הנצטווה בו

אחד מהם בחברה יחיד לכוון עליו — ולכן חייבים
על להטות להם, כי היתרון זריחה דרכו נצטוו.
לא כי הנדו שדעתו המידו על עצמו קדושה,

מנוח במחנה

רבי יצחק מברדיסשוב הגדול לתיקון תפנית
לבעלי תשובה, אשר:
— תלמיד אחרון כיום, החתונה — ענת הצ'לה,

הטוב שבקרובות: לב נשבר

קרובות הוויה, אומר רבי מאיר מדוונסקי:
שזון לקרובות הנשיאים בחובת התורה, כי הנזירות
הינדו לקרובות הוויה חילב המתאחה, ולב נשבר מה

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

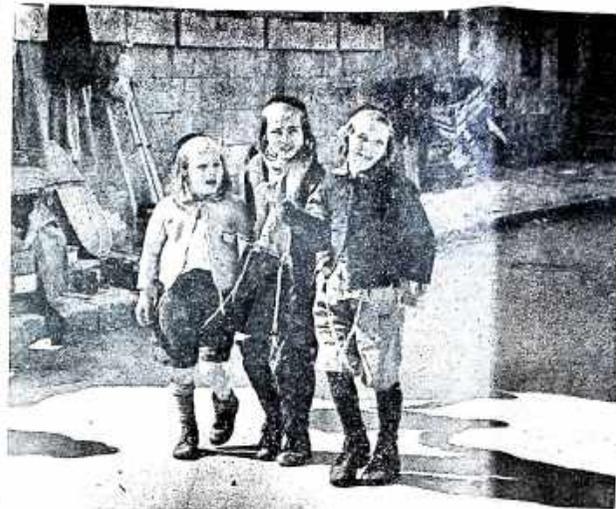
מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

מקומו מרובין
המה רבי מנחם מנדל מברסלבסקי, סיידר הישוב
החסידי בוצר קדושים:
— למת אשר שרחה משה בקלקלה יוד עצמו

Advertisement for 'שבת שלום' (Shabbat Shalom) featuring a decorative border and text about a weekly publication.

אז נדברו — בני יהודים סמטיקים עוד ביניהם ומספר המים חיות
 שלהם וחיוכם הולכב מוכר שהם מנעימים זה את זה בדרכי חכמה ודעה.
 מנסוק לו מסוקד — ולנו ירושלים היוענים שומעי-התפלות ובחורו
 חממד של ירושלים — הם המבטיחים את המעמד יחודה של ירושלים.
 אנו רציום והם רציום — יהודו מנושבי השכונה מורו את צעדי
 מסום שהוא מראה ברובו לבית-המדרש, לעשיית דברי-פועה.

התצלומים עם מחוגי-השעון (מלמטה למעלה):
 א על משמר הצניעות — בחזות מאה שערים מוקדית הקרואה
 הנרשית לכל העובדים שלא למרוץ את גרדי הנישית, אשר עם ישראל
 הקפיד עליהם מזה ומקדם-
 ב חיים של שלווה והצנע-לכת — על-אף העובדה שארון הכרז הנדול
 על מסגרותיו חדר גם לזוכה מורשת כל זאת אווירת נותת ונעימה
 בחוצותיה.

„שקר החן והבל היופי” — אך לא כן היופי והחן של
 יראת-שמים המאפיינים את הוודיהיים היהודי המקורי ביר-
 שלים עיר הקודש.
 ועדות טאמנה לכך הן התמונות האלה, אשר בחרנו בהן
 להדגים ולהמחיש מהי תפארת החיים היהודיים בשכונת „מאה
 שערים” המפורסמת שהיא כעת בת מאה שנים.

**חן יהודי
 בתוככי
 ירושלים -
 במלאת
 מאה שנה
 למאה שערים**

"אליל הכדורגל" הישראלי בשיא השתוללותו קרבדמים בשהדהמשחקים של קבוצת בית"ר, המחללת ברגל גאווה

ימים ספורים לאחר שהקשה המדינה הונחה במוט המדיתי עם זאת הנוצרה הכתנות נגד הדיחה המכובלת העריצים בגבול הצפוני - פתחה בסתמי ה"חיה הלגיטימית" היטה ופרישה. בפינים אחרי וכי סרכו הישוב כשהחוקה התפתה. שדור"קבי בש"ת תחלת המניחים מתוך שימוש ב"גשק קלי" ואי "גבשק כבד" כוננת סומה-בידול ועיגורות-השקפה שנקדו מן הארחה חתפו-עליו בסיקס קטלה וברויגס... לא און זו בדיחה לא אהונה מדינית של הר בעיצובה. כפי שהיא מתוארת בעצמות הילינות הישראלית.

ככל שנות שרותי במשטרה לא-ראיתי פוגרום כזה" - מסתייר ספקד מטיירת פתח" תקוה" (יריעה אחרינות מיום י"ז סיון) - מה שהחרישם בפתח-תקרה של דבר חסר- תקדים האירועים במשחק בנלו בריצה" - מאשים מתוך ארנון הספורט. הפועל" (לפי תעתוק גניל) - מגיש הכדורגל הפך לזירה מלחמה; מאוח צופים הרשו דרווח ופצו שחקנים ונגם שוטרים וחילל ידה מכלי-גשק" - סכרת כתב המפורט של "מעריב" (סיום ט"ז סיון) -

מסורתי כדורגל... התברר חיבת להתנגנן פניו השהחלילות הנובעת מתוך. חיבת הספורט" - מדגיש סגור בעל טון המערכת של העתון. "מעריב" (גניל)...

היה שחקן בכיר (הקפטן) בפרט בו, נשמה, סיום: כזה

אודה למסורת בפיו של נוכחם בגין - אולם הלוא הוא האחרון לתנועת-נוער של "הרות" המחללת את השבת באופן שיטתי!

התבררתי, אשר הספורט האליטי - שהתבררת הילינותי ראה בו את התגלמותו. באין ישראלי, הניח אלו- אולם הכנות נוקט בו עם מעריצי ספורט הכדורגל, שחוללו את הנוצרה בפתח-תקרה וברסי עם אחיי קבוצת בית"ר הירושלמית אשר בבקרה זה איבנו היבטי את הנוצרה בפתח-תקרה - יש משמעות הרבה יותר רצינית. עלינו נחור ללמל את האמונה כולה על כל מרכיבים הצמחים ההרסניים לאהר - מיתחן שאתו מנוצרה בפחדים-הרסניים של הר סורגלו הישראלי חקר לפנינו מציאות ציבורית עגומה. שיתנו לאופיו אותה בקבוצות בנות אליו -

(א) הילול קנה ב"היסיה הרס מהחלם של שיטת חשבת בעניין על החריות הכדורגל הנוצרות באופן שיטתי בעיקר בעברות;

(ב) בנייה בשבת היריחית חומת השבת מבד העיתונות ואומות כדונפת. בית"ר, הונלה סורסג הדר ישראלי המשיכה לא אהה מסיפסיתים למ" מרת ישראל;

(ג) התעשנות באיפסל גכונה כאלול של אהודי ספורת" משל מגעני "הרות", הנועזת-אגס של בית"ר - נוטאיים באחיות לא רק עזבו הקשישים הביניים של המעריצים בשיוקר-הספורט אלא בעיקר עזבו הרימת אלפס אלפס טבני הפצה הספורת שהם אנטאם לספורת הרוואס ארנון כפי. בית"ר סורג אומם למשחקי-השבת ולזמם השבת כלה.

(א) המגורים של מעריצי ספורט ירושלמיים במגש הספורט של פתח-תקרה

השאלה הראשונה שנואלת מצדית היא: מה בעצם אלוה ב"הירושלמי" של פתח-תקרה? במפרת הנושא והחשיך מה קרה נפחה את החרה העמנוני האשוק, הוסיפו את חפני מתוך כל ערומת העמנוני הפועל לפנינו הנה מה שנתכנס בדיחת זה הנושא אל המרחל היבסונית במטרת מנוחה: הגבעות והסמך ברסי, ובו תיאור ממזול ואף ממזול מה:

עצרתו אחולו באירעצירון. הפועל" - ב" פתח-תקרה הרגישה מחליאה של בחילה מילוא את גרונ"ו. ראיתו את ספקד מש"ת רת פתח-תקרה כשנפצו שותהיים במקבוק" זכרית שפצו בו. כשנראה עומד כראש קומס שוטרים וטמנה לטוואר לבלום עתה ממורשים צמארים פוע. שברעה למגדשי. כדי לעצורן שסיפס בכל מה שנקרה בדרבוק... וראיתי אחר שפיקוחו נוסטה לעוזר למחקר, כש" דרעו (של העוצר) ובה דם מתוקן, קוס" של סוכן -

ראיתי את שוער. הפועל" פתח-תקרה כשהכעשה מפחדה של חרדה על פניה. כשהוא נלחם משע על חיו"י. ראיתו - כשהוא עומד בטרונ המגדשי והכל עבר פורצים לעברו אהודי. בית"ר" ירושלמי. כשהם מצויינים בבקבוקי-זכוכית, מוטות-ח"ע וגי" נדרות השקאה מפתכה. אומם נלמו כשולל המגדשי... השוער פחה בריצה-אומק כ"ש סרכין את ראשו ומנופה באוויר בדרועותיו האורנות, מפל בדרבוק קאונבל" (אכל"ו. אד"ם" - המעתיק), המנפסה לפנעו בו ב" כהא כשער סמורף מניף לעברו טסלל... -

לאשר לא נמצאו כבר. מטרות חיות" כחון מרגש הכדורגל לאחר ששתחגי זה" פועל" נלמפו על נפסם - הוטנה עם הירוף והאחיים (של בית"ר) למטרות ודממות: טסללים נחרסו כחמת"עם; מ"ס" אוח נופצו להיסיים; רשותה העשרים נקי רצו גדרות רשת-הברזל הסיבבי למגדשי בדרוס ארצה.

אין ספק אהודי תיאור דראסטי ממוצג. שאין כל צורך להסיק עליו צבעים. או אין להחיש שתי אלו הבררות אישיות ומדיניות. שוקט כיוו הבה הצבא נלמפו פתחה לעוד בטרות היבסות לעינה

השתוללות סראית מצעו זה. סמחבר, שהצניעו הפר" עשיתם כדונפת: - לנחם על חיו"י. ומלמילוי על נפסם ועוד כמות. אין בהם אף שמך של נזמה.

כי החלום נאמנה דרווח של ריכסיקי המעשרה. אשר כעצמו נפצע בבקבוק סורסג שנויק אלה ספקד מטירת פתח-תקרה. אשר חרום קול וזקק רחמים או סול אלה שהתחננו עליו:

מה אחר רצויים ממני, כלום אני אריב שלכם? עלי אהם זורקים בבקבוקי-זכוכית? כלום אני מחבל ערבי?!. הבאתי הנה 20 שוטרים. אבל מה זה משנה? כלום 100 שוטרים חיו ממספיקים?" -

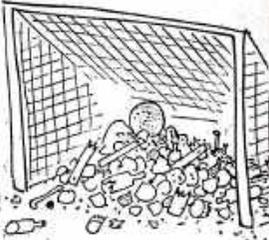
אכן היתה זו חוויה מסוימה ומבייית לכל אלה שהיו דרים לה. שכל מי שנה לספק מהה שראו עינו נאמן להראות כיוואיים וחזקיים עד בלי די. כפי ששעה ואף כתב. מעריבי למספיקים. עברת כותבות לכל רוחם העמסו: מגדשי הכדורגל הפך להיות-מלחמה - בחראוים סורג יורד מן היציעים והחל שטרותיה לכל הקרשים: -

מפולם לא הייתי מאמין - פותח הכתב של "מעריב" - כי מנוחים כמו ליצ"ו או "מערבים" יהיו למפוצות מביישות ודוקקס במטרת ספרטיבית סובבת... קשה לתאר כמלים וכתובת בטאיים את המהוה שנת" גלה לכנרש. הפועל" פתח-תקרה... קהל בו מאוח אחרים של קבוצת בית"ר ירושלמי שרק באחד-סירוף את נדרות המגדשי... קהל פרוע זה השתמש בעיגורות. בבקבוקים. ב" מקלות. והמנעו בכל - הרבוע שבפתח-תקרה הצבא - הטאמן של הפועל" פתח-תקרה שחקן הקבוצה (במשם גמי רנדורון) החתכן כשהוא שרוע על הישא טבני. גופנה" ה" משע כריכה שלא ייה בו - ונאח לאו"י שהוכה בידי המהפצים... גוטספ לכך מורו יריות לעברו של שחקן הקבוצה (במשם ברוס נרמן). שעה שנלמס מרודשו בק פצה מעל לחומת המגדשי" -

(ב) הקרית טבוישה החושפת את שפלותה של התרבות היליונית ועל הכיבוד המורדני

נכח תיאור נוראם ממזול כנוו זה נראה כרבו רדיוני שאין לו אחיזה במציאות. אולם מה לשנות שביטוחט אלו על מה שהחורש כמגדשי-המקסיק סנתפן לשרד קיב משם. אינו מתכנסות אך ורק על יאווה עמוטאם. שהשופט המוסד יקסוד עמו שהיה מטוב של ניהול. פשחתי הבטי" כשהשקי המנוצלה בפתח-תקרה מטפל כל פרס טרם בדיחה חרפטי של טומסל לפוסיתות. אינודי שהפועל"ס וכו נאמר:

שלוש דקות לפני חום המועד הוציק (של גמר המשחק) התבוננו בקהל שהתחפץ בהר מונים לתוך המגדשי, כשהוא עוקד בדרבוק את כדורלי-החיות של גדרות המגדשי, לזקק לידיו עגרות-השקאה ומתחפר לעבר שחקני הפועל"ו. לעברו לעבר שחקני הפועל"ו העשרים שהיו בטכרס... עומת הבריות שלנו אל הגדרות הפסקתי לראות אנשים רבים שוכבים (על אחד השחקנים) ומניס אוחו כציצירות... ראיתי אנשים מבים בבקבוק

קליעות "בול" במשחק הכדורגל: אנשים, צינורות, מקלות, בקבוקים - כל אלה הונסנו לקרב... -

שבור על ראשו של אחר מקציני המשטרה... ראיתי במגדשי מרוצץ סמל-המשטרה כולל זבזב ראשו פתוח... כשהכוננו אל הגדרות ירקו עלינו במפוצו - הגיירה הבריתה אנתנו אל התחנה-המסודה במפתח-תקרה... אל התחנה הובאו הצופים במפתח-תקרה. שמשפכו יריות במגדשי והחצילדו לאסוף חליל שיריה... סיפור לי עד במשטרה. שתח" רימו כעשרה כלי-גשק - - -

ברוח שהתרחבות אלישה ומלכות כיו בהחשי" ה" ספורט הישראלי. שהתפרצות סדרתם מטוב כיו הנהלה כשפס בהחלילות כלו"ס-המומנה רדונתית - ברוח שאין לראות בה. תוקיית" נירוד שנלמה לפשת כרפס מתחת לעוקים בחיים.

בריק כפי שהפופריות פאראישי של הידע"ס מכשרת על חזקיותו שמשקפים הצמורות של אדום רסנויים מתחת לפני השטח - כך יש להח" ירום העשרות לכל יאגרם אליטיים ורצתיים וקל" שמחקי הכדורגל. והופכים את האמת הנקבת באו"י מרת המולדת הספורטיביות ודוקא גדרות ואף מלחיבות את יציר המהפכות סכבניאיים מיטי"ס ביי"ס

לכן יש לבחון אף התופעת אותה כפשידה רבת, על מנת להיחן את שרישה ספגריטריל של החר" בת היליונית ושל התברה הישראלית שצמחה מתוך הברות זו.

זה מאורע טיט לו השלכות סרוחיקות-לכת בה" בה משטר איות סמסון מניטי בין קבוצות ה" כדורגל כ"ע"ל"ין אין להשפס כלל בתגובותיו החריפות של פתח. מעריב". שחקים מאמר ראשו להשחילות זו הבהו"י אוסר כנותרת. המדריס כיר ונ"ל. זאת אומרת שרור חזיון שאינו חורג מפרטת של הספורט הישראלי.

מסאסד המטיבת של "מעריב" שקבל כל הפארע הזה כקנה-הרמה הכללי של כלל הנוצרי" וכיו איה התקשו:

מחנות כאלה על אספסוף משולהב המת" עי"ב במהלכה של חרירות במסיון להכניע את הדיק על-ידי משיגי אלימות - שיתחנן כארצות שכתן גם שראר חיוכיים סרכישים ככתב הוריעו. אין להם מקום בישראל. הר" שיות המסרס המהסרטה היבטית לראג לכך. שהמקרה המבייש ישאר יחיד וח" סעמי" -

אין טעם רב להסיק מוסר למתפרעים עצמם בנישעים לא יובנו לעולם על-ידי אנשים שפויים בדעתם. מי משרס זה הדי בוצה. שלי"ר הייבת-לנחה. שאם לאיכו ינפ"ו ראשיים וירקס עצמות - איננו מיב מכלל המגדשי אחר - המונע בערברים ושבים. התברר חייבת להתנגן מפניו בכלל תאמציים שרשיותה הנוצרה ששהחללות בנועת מתוך. היבת פפור"ס כאלו. אינה מתוהה נסיכה מקילי" -

כזאת היא נישתו של "מעריב" היא נראית לנו שפוזיה ובלתי-מסובתה. חלום אין גם לקבל את התנחה זו. מניחים של המתפרעים לא יובנו לעולם" - שישו שיהו נעה נרוח מדי. ההתמכות להשתחרר מן האחריות העינית המבדה - אחריות הנוצרת על כל אלה שנתנו דים לעקר את החיו המסורתי מחיי התברה הישראלית והחלילום בהרבות הכיבוד הלקולקל של כלל הנוצרי" -

(ג) "שבת בלתי רגיילה" עברה בלי תחרויות ומשחקים מדגימה את התחויות האנטי-דתית של ארענו הספורט

כי תמה נשתרב כאלו גם משים לחון הפולסוס המריות חות של הנוצרה מגדשי הכדורגל כמתח" הקח - הנישא האבד על היוליה-השבת המצריים במשחקי הכדורגל הישראלי.

אין פחד נשתרב כאלו גם משים לחון הפולסוס המריות חות של הנוצרה מגדשי הכדורגל כמתח" הקח - הנישא האבד על היוליה-השבת המצריים במשחקי הכדורגל הישראלי.

אל כנון מאלו לברוק כזה אומם היטה העמ"ו הזה הישראלית הילינות הוכיר את הקתרה הפ"י שיבה של ריחית השבת כמתח" היחיה של חרירות הספרטיביות הנוצרות כראש. ובראסות בו שכחוח העמונות הילינות גישה לכך עם יארור תגובותיה של המלה. התמנות הכדורגל בישראל. ההתחילה לדוחט על משחקי החרירות. טעונו להתקיים שבת. בחור שנת המנפת' כנוג המגדשים במפתח-תקרה הנוצרה המנות של ענישה זו היתה. כ" נרשמה. שבת אפ"ל כדורגל" -

א"כ כ לכל כדורגל" - זאת כירס פתח האר"ך" (סיום ט"ז סיון) כנחמה הראשונה על התקרית במפתח-תקרה:

הנהלה. ההתמנות לכדורגל החליטה את" מול על דבר הרתוקים. לבלל כל משחקי הילינות שנועדו לשבת הקרובה. בהתבנה קיצונית על ההתפרשת האליטי. שיהיה שלושם במשחק היציר" המביש בין הפועל

מעריב

הילינה של 1974 מתאכזרת לקבוצות המברת של 1973:

- האלופה, הכת, מדורגת
- במקום 14 * סגניתה, הפועל ת"א, חוספת מקום
- 13 ואילו הפועל ירושלים - מקום שלישי ומחזיק
- הגביע - היא עתה במקום 15.

בפתח-תקרה לבין בית"ר ירושלים... הח" להנה תקבלה מה אחר על-ידי כל הכרי והנהלה שנסנה לשיבה דחומה בתל-אביב. ההחלטה לשתק כל הפעילות הכדורגל בשבת מגמתה לזעזע את כל הכורים הממלכתיים והציבוריים - מן כדי למנוע תקריות חסר רות חק כדי לטור את האווירה העכורה בספורט הישראלי.

אמנם הנדרה זו מנוצלת ודוקא באורח מסובג ביחתי! -

מה מספגו. לזעזע את כל הנוצרים הממלכתיים העיבוריים במטרה לשחר את האוירה העכורה בספורט הישראלי - בקבשה: אורבא חדרבא! אף אל נמטל בניצויים צודיים ואף מספק כותר" און מתייצרות לרדה לעוסק של המסב. בנילו"ן של יום א' - מארירי של יום יום סיון הפליר - התפע. מעריב למסוראים" על חנו את המאורע הכדורגל הזה:

שבת בלי כדורגל! - המנות חיות לאומה שבת נשפסו בה כל הח" ריות עליו חלטה. האמאות הכדורגל. חמבר פיהז זמן רב לא נרשמה. שבת של מנוח" כיו אל תיבויר הישראלי הילינות. כתב העות סמוך בתוך הבלט על כמה שוחח עם סומני המנוצלה. סיביל. שבת אמת ברוק המשמחת:

בשביע שלטה שרף. מאמן. המערעל" כפר" סבא לא יכול היה להיות מועד מתאים יותר מאשר שבת זו למנוחה כדורגל... הוא חנו אתמול את יום נישואיו זאת יום הולדת של בנו בארחה משמחתה הניגית. והמשמחת ננחתה אמנם.

היתה שריבני קשטן קבוצת הכדורסבבי כרמת-גן סבור שההפסקה כאח כדור" בעתה. כל אחר טמח להתחרר מן הלחץ המסיכר

הנחנות שהשיגו השבת מכי נתניה ומכבי ת"א, לעומת כשלונותיהן של הפועל כפר-סבא ומכבי יפ"י יצרו פיסגה מצומצמת. שפקר ניבר ספורד כינה לבין שאר הקבוצות הדול" קבוק בעקבותיהן - ועל כן יוצר עתה מצב ש - - -

בתאבה לאליפות!

בית"ר ירושלים למקום הרביעי

איכוטיו"י חשהק נגד

כזה סיכום. הנחנות של שבת" שהשתתפו בהם ארנוני הספורט וכתובים הקבוצה הלאומית בית"ר ירושלים, אשר אוחדה הנוקמו וערכו פורום ממש

המשחק בין הרוכל פית הסניי יום והמריץ הקהל. ימים עזובים רבים (מן העשורת).

המבלים תוצרת הארץ — המובלים מתוצרת הארץ — קארקאטורה זו הופיעה בעתון „הארץ“, המבליים כציורי רבה את „מלחמת הכדורגל“ הישראלית

לוגי של משחקי הלינה... למרות התבונה המרובת שהיו לו לבני דוד בילי השבת נשאר לכסף בביתו וניצל אותה למטות... אדמונד שמלובין, מאמן בחירי בתי אביב הגבוה: זה נודדו אני רבעו לבטי והשבת האפשר לי להמשיך לעבוד במרץ רב יותר, אולי היה טוב לישות הספקה כזו באמצע העונה, כדי לאפשר לשחקנים ללמוד... כך קיבלו אנשי הקבוצה הכדורגלית אתה שבה של מנחה טמלה להם במפתיע ולא הם נבלו, כמיון שכתב, פטרבי יחד לספר כי הם בחוג היבול היהו גירס שבת זו הודות לים, כי ידעו הרחיף על חתרנות המוסד בענין כזה, זה חוב זהו מודעה במסורת:

המפסק הפעילות בלינה (של כדורגל) נהנו גם התיים רבים ושכונות, כיוון שלא שודרה חגיגות ראיון, שירים ושערים, המפריעה את מנוחתם של רבים שאינם אהרים את הספורט, בשעת של אהרי חזורים ביום השבת...

דווקא כתוצאה מאותו מורסו משפל ומבטי ב' גרטיה' המשיק של מהרהקה המצודר כנראה הרחיף'ורה אצל מה שמעריצי הספורט אשר החרשו מלכי כפל, שבת אות של מנוחה' והי' לו מיון בענינם כאלה (במסדר המפורס של ידיר עת אחרונה):

שבעה חודשים של משחקי'לוגה קשים ללא מנוחה... שבתות של ארוחת'צירים חמות... אם בכלל... שבתות של יחזיר על חיימספתה סריריים... שבתות של מתח רב, עצבים וחיסכול... שבת אחרי שבת, שבת אחרי שבת... שבתות של כדורגל... ראחמול בכתראות שינוי קיצוני, תאומי לל'כך...

לוחות סוף-סוף כמו ב'ראם'... ככה זה... שבת'קדוש' נורמה ונורמה ברנל גאווה בכל מה' חקי הכדורגל — אף נגזרה לאומית כוללת בחירי גרטה לפעשה מספר זה, ואכן יחכו מורה, שבת' גרטה הכניחה לאשמות הוא שבת של מנוחה וקר' של משוער על הסירות העמיקים אצל החקנים של ב'חירי ואל המני אחרונה ועל רקע זה נשמו כדור'הארץ של המרעות והשתוללות מסודת —

ועד כמה מכאים הדבר, שדווקא השבויים הישראלים שנפלו ליד האויב המורי למור להעריך ולהוקיר את השבת

ואלי מן ועד להטיק בואת עד הערה אחת — כי דווקא באותם הימים שהורגם לעיני העיבור הישראלי את לוחת מספרה של השבת בחברה ישרא'לית החילונית האת פעמי' היול'השבת של הנודד עת המסורביות דווקא באותם הימים הברר והודד נודד שעל אף הכל יש מציבים נפשיים, אשר בהם נמשך אף הישראלי החלוני למעונת'היעודד של השבת!

המיום בני גרונן, אחד מאלה ששחררו מן השני המורי תאכודי, מיטל באוני מוסר, פטרבי, (בלתי מיום ירי סיון) כדברים הללו: — היה זה אחד הימים הגדולים ביותר בחיי... שוב אחד, אחרי ארבעה חודשים של כליאתי בתיא מבדד, באו ולקחו אותי עם המורן שלי, עם הצלחת, עם הכף והכניסו אותי לחדר גדול — ולא האנכתי, היו עם עשרת העיטים הנמוכים שלנו, איראשטר' לתאר את הפנימה והוא, אין מילים כאלה בספה, 48 שעות לא עצמנו עין, וישבו וסיפרנו, דיברנו בשקט, בלחישות... אירגנו את היינה, התיים עשור יותר נמבלים, עשינו, קבלות שבת' ועדשנו על התה — שבת בבוקר היינו מתחייבים למינין של שבת, עם סידור וליחות, גם אלה נאטנו שלא נהנו להחליל ב'ית, סגנו להרבה את אחרית השבת ועשור אחרת באופר גדול —

מה היה סיפור המרגע של המיום הסניי אנשי בצעוק'הספורט של ב'הול'המורים נבגלה לו במספר פניה הערונת על שבת'קדוש סבה מצאו נדעם נהום בפעולה'הקשה ביותר.

מה שהסמיים את חלב בתואר אושנר זה — היוו זה המרעות של, עגנו הסבת' עלי'ס המוכן המור והמקורי שלו, המבויים לא ניסד להספיק בסום תולאי'ו של המיום של, עגנו שבת' סנו 'סירות' או, דיקלופטי' המוקדשים לניצח השבת, ספר שנהנים קיצוניים החילונים, שוח קרו אצלם, עגנו שבת'.

מחד צדדו על המיום בני גרונן בורר, שהשבויים אישוד יעצב את השבת הקדושה מודיר'הודות, הם, המייבצים להפילה בניכוד — והוקל על היילי 'הראלי, שההיציבות שלהם היתה בסדר גמור, והם התעשפו בסליחות, כרת וביין, ולקחו איתם להפילה 'סירודיים, והו סוכן, משום שלסר צדדו של המיום השבוני היו בניהם כאלה, שלא נהנו להחליל' מקדים, וכעומה היתה זו חדרה ראשונה להחליל בניבות.

בולנו סגנונו את אודרת השבת ועשמו אותה באופר גדול' — פועל על כך המיום הסניי, עם קייאת המורה נורמה ומפיעה לעינינו המתנה המרגינה המבטיה של אהם החילונית'שבת המיניים הקשורים במשחקי המפורס, באחד הרחי'הה כעתנות הקשר למוסד'המפורס שבת'המשחק של מתח' תפק מסורו פריטים סמועדים כאלה:

המבטורה עצרה מספר חיליים שבאו לחיות במשחק הכדורגל, כשכלי'הנשק היום בידיהם, על'פי הוראות המטורה נלקחו חתם הרובים המקלעים ויחר כלי'הנשק במקדון, והוכסתי להם שהכל יחזור להם כמות המוש' קח... לאור שהמפורס המריות נוכחו אנשי המשטרה, שוח היה מול מיוחה, שנקלחו ממ'הנשק מאת כמה חיליים הממייק'מנו, גרטה קבוצת ב'חירי היורש'המית, כי את' של מחר' להניח, ששחררו'הם, מקבל אופר המור עוד בהרבה יותר —

במלואת 30 שנה לחיסול יחודת הונגריה בודאפשט - בנינה, בחורבנה ובפרפורי שרידיה

בודאפשט — קהלה יהודית אחת בעיר'המבירה והענג'ארייה, המצדפת בהולדותיה את כל מה שארבע פלגות קהלות ה'סי' מ'וריות: אובן י'סן — שחא העיר הישנה, אל'בירא', בגדה הימנית של האנג'ה, אובן, או, אוסן — שזו העיר, בודא' עצמה, נצטרפת במ' אחרי אל עד ה'היה', פשטי' — שזה החלק הדרש והרמפי של בירת הונגריה, מפברו השטאלי של הנהר דאנובה.

קדורת הקהלה בבודאפשט — ל' רבות הקהלה החרדית הנסודת של נסודת בחקופה לחוסנה של החתם מסר' נגד הנצרת ה'ריסוליה — מ' סמיחה כבואה נאמנה ל'גול'ה'הול' של יהודת אירופה בתקופת'האלף ה' של אחרונה, הפואה ה'הרבה בימי שלום ועוקר לכל חוכיות ה'חיות' ש' הנצאים פנעה קשה בקדלה, ובמקד מה שלאחר'הפואה נועטעל מספר חר' שבויה עם כל זה היה ממשית'לח'ה קיים להואכפ על זכויות'המורה' הפסודות, אף חות' המספר הקוסר ניסל.

השואה סטאטיסטיק קדלת מדגימה את השינויים היצע המורס במסך 200 השנים המ'וריות: כשנת ה'רכיש (1869) — היה כחולו 44 אלף יוד' דים: כשנת ה'רפ (1920) התואנה מורס ה'מליים לאור שלח'ה'העולם ה'ראשונה — נהלה עד 215 אלף, כ' שנת ה'שא (1911), תחת הדנד של המספר ה'הונג'ארי'ה'אנטיסמי — ה'קי' מנה עד 184 אלף, כשנת ה'שה (1945), לאור סטטיסטיקס הנאצי שאר'ו בה רק 86 אלף ה'רדים כשנת ה'שטיס (1959) — נשארו בה לערך 59 אלף יוד'ים.

מצבות יהודיות קיימות - והמאבק המתמיד על זכויות היהודים

את קדורת היישוב היהודי בקהלה התיקה של, אובן י'סן, מניס רש' שית טאו סוף האלף ה'תיסרי (המאה ה'12), אולם מסצאם שנתגלו לעת המירות ארכיאולוגיות המפריד סצ' ו'היסטוריים, משוכחו שפירי סצ' כוח קיימות משל מתישבים עתיים עוד מימי התקופה הרומאית.

עקבה התישבות יהודית מימי הדר סאיים, נמצא ב'קוס' זה, ה'הרדים הקיסו על יד מ'ינות סיים, את ה' בידיהם, על'פי הוראות המטורה נלקחו חתם הרובים המקלעים ויחר כלי'הנשק במקדון, והוכסתי להם שהכל יחזור להם כמות המוש' קח... לאור שהמפורס המריות נוכחו אנשי המשטרה, שוח היה מול מיוחה, שנקלחו ממ'הנשק מאת כמה חיליים הממייק'מנו, גרטה קבוצת ב'חירי היורש'המית, כי את' של מחר' להניח, ששחררו'הם, מקבל אופר המור עוד בהרבה יותר —

בארמון הרחנים, סאפארי, חוקים מנויבים, שיליים היודים סמיה הק' טנה או נביים, ועדונו מוצר ישרא'ל, סכרו סאן על, ליסם מנויבקים'ו'י' בגול ה'הנג'ה והנגו סלוי.

בעקבות פנעה העלב הראשון, כ' שנת ד' תתי'ר, הניצ נרס ה'הרדים הראשונים סאסכנו לכודא ולשא ע'וי' השעה, הפלן בילת הרביעי, ה'י' הפלן הראשון, צדיקה לפנעו פ'י' בעות נחשת הפצת קננות, לצר'י מסחר הנגב, על רובם נפנעו אחרת סכר ו'סן, י' א, י' ס'סן, שבוני חוכרי המסככות רבו ה'חודים, כ'ו' ל'שסון אליו את לבם למודע של ה'הרדים, אפילו של אלה שבונו ל' ארץ, העניק להם הפלן בשנת ה' ארץ (1251) חוק מיוחד, עני, אב'ת, הסות', שישישטה סאן ארילי יסוד ועוקר לכל חוכיות ה'חיות' ש' הסוכנו ל'הרדים כפואה השנים ה' ב'ות.

התישבים היהודים הראשונים באו לבודא מפלגתה המ'ורית'האל' ו'סן, במתקפה, המולת הסודי' ה' קיה (1348) נוש'ה יהודים מ'רדא, ס'ו סמאר חלקי הענג'ה, לאור ו'סן נקד חותר להם לחור אליו, אך בשנת ה'ק' (1360) גורשו מסנה ס'וב ה'אוי'ר על ישיבת ה'הרדים בעל לא ל'חודים נ'סד'ר עם הפנע זמן רב, ל'חודים וענעק בת'כ'יכ'ול'ה בנייני'המסור ד' שיטוט 'עצמי' בתקופת' שלטונו של הפלן י'סמונד (מסנת ה' ס'סי' ה'הרדים בעיר, נ'סאסו ל'כוכו ס'מל'ר ש'ים מ'יחודים, הנבנלו בחייהם הכל' כליים וכו', לישיבי בטלו נודות אלו מן המפצית הראשונה של הפאח ה' 15 גדלה הישיבות של קהלת בודא' ג'ה, עם כשנת של הפלן סאח'אס לעיר כשנת ה' רייח (1458) אוש'ר טוב ומ'וריותם של ה'הרדים, לקהלה ח'ור מסמיות של שלסון עני'ל עד' סאי ולראש'הקהלה, היו מסמיות של מ'הנצות על ה'חיות ה'הונג'ריות כול'ה בתקופת שלטון ה'מריקים נ'החוקה בה התפשטע של הקהלה המ'ורית, הודות לקריום שנמסחו בינה ומן יהודת מ'רדיק.

בשנת ה'בינוס המוסטרי — ה'ר (1686) נ'סאסו ה'רדי כודא קשה כ'ס' צור, ש'ספו על העיר המ'וריים כ'עלי'ב'י'הם, מתוך כאלף ה'הרדים ש'היו או בעיר נ'ספו עד 500 (קד' י'סן אובן' כ'וריים ס'פ'וק האוב'יות על ח'רמיסאן, כ'סותקס מ'רד'ה הש'יל' קהלה למעשרת ה'הרדים, אחר'העוד ס'תנגדו להתישבותם של ה'הרדים ה'סחרו על הפלן לא ע'דה להם כשנת ה'ק' (1746) נ'סאסו לעזוב את העיר וחזרו אליו רק בשנת ה'קס"ב (1783), בתקופת זו עלתה קדורה של הקהלה מן העיר השני של העור

רבינים מפורסמים בראש הקהלה

כמה מרגני קהלה בודא ו'ייניה נ'כרים כשפ'י ה'רית סאח'ה המינים העיר בודא זכחה ל'רסום רב, ל'ספסל ס'יחוד וכו' ר' עקיבא ס'קרא כ'ס'י ו'סן: ה'גשיא כ'מדיא, הוא ו'סן ל'ר ש'ל ר' ישעיהו ה'רבי'ו, בעל 'סני ל'ר ה'ת' כ'רית' (ה'שליה הקדוש), כשנת ה'כ"ו (1666) הניצ לקהלה אובן אחד מ'נדולי ה'רד, אשר ה'סיף לקהלתו עם וכבוד ל'הודות, ר' סאח'ה הכות, ל'ודי ו'דלה, י'ב'רת כ'ס'ול'ה ס'מיט' אחר ה'הנג'ים המ'וריים ס'מיט'

בשנת ה'בינוס המוסטרי — ה'ר (1686) נ'סאסו ה'רדי כודא קשה כ'ס' צור, ש'ספו על העיר המ'וריים כ'עלי'ב'י'הם, מתוך כאלף ה'הרדים ש'היו או בעיר נ'ספו עד 500 (קד' י'סן אובן' כ'וריים ס'פ'וק האוב'יות על ח'רמיסאן, כ'סותקס מ'רד'ה הש'יל' קהלה למעשרת ה'הרדים, אחר'העוד ס'תנגדו להתישבותם של ה'הרדים ה'סחרו על הפלן לא ע'דה להם כשנת ה'ק' (1746) נ'סאסו לעזוב את העיר וחזרו אליו רק בשנת ה'קס"ב (1783), בתקופת זו עלתה קדורה של הקהלה מן העיר השני של העור

ועצב דמה הקהלה היה רבי משה מינץ מברודי שמלובין, שתקבל לכס הרבנות בבודא, על'פי השלמותו של בעל המודע המיני, הוא הקים ישיבה בעיר והרביץ חרדי כ'רבים' נהו את ה'קהלה כ'ס'סן ארבי'ע'האחת שנה (מסנת ה'ק'ינ דוד תקצ"א), ס'י רחוק היו ס'מיט אליו כ'סאח'ה'הש'י' כ'ות בשנת ה'קניס, בערות המ'וריות והמלחמות, תוציא הקנות ס'סטרונ ה'יתה ליסם כ'תוצאת החתונות ו'ס'ר דוד של מ'גוה האת המ'וריה למסור ע'בד צר'י המ'רה לקהלות ה'הונג'רת

רבינים גדולים עמדו לה לקהלה בודאפשט המאחדת, לאחר תקופת כ'הונתו של רבי חיים מוסר בעל 'מ'ר, נה חיים, ח'וסן ב'מקלוס ר' י'קב קוסל רייך כ'הרבא, י'חד ס'ס' ס'נה, ר' ב'ראשונה של ה'ספסן ה'לסון הנ'סא ר' משה פ'רדיג'ה, מ'הר המסר, ס'ס' י'רבי'ר' ס'עלה בשנת ה'ק'יע (1906) ל' ד'נת האש'וליה, העש'ורה הקהלה ב' ס'סודת הסד ש'דוק כ'מיה ס'פ'ישה, כ'ס' ס'ס'י מ'יה, ב'יותו כ'בן כ'משה, כ'ס'ס ל'ית העליון של האש'וליסאנס, ו'ס'י כ'ס' ס'ס ס'וק העניינס.

סמל „מגן דוד“ בתוויות יהודיים בבודאפשט — כדור יהודיים נופעו בשיטותיות יהודית אחת משלבי'הנצח'ה מ'ורוס ה'הודים כ'יוון אוש'נץ

פנים ביה"כיי בבודאפשט
הקהילה היהודית בבודאפשט היא
טיחה במתיכסת רחובותיה וטרי
רישתי אשר כמה פנים נשארו על
חלל - מראה טיח עם מנורה
דולקת במרכז המנוחה

אחרי ספיקתו סמו דבני המדינה
אז עיניהם בראש הוליסת המרכזית,
ר אברהם פרנקל שיישם גם נשיא
הכולל. יזמרי היהודים ביוזמים
אישיות מצילה כל האחרון חוצה
עולמה בעקום אחי וביי סיכוי לי
היכרה לבית הנלתי. בהיה כל הקה-
לה האחרתוכסית טיב הכשרי שלה

**קיצור תולדות שלוש קהלות
בעיר-הברחה**

קרדום יהודיים באבון יום מהתי

יום כמאת ה'צו ווליס עם סיכוי
היהו עליידי המוריקס כמאת י"א
(1841) כמראה באו לסם התודים
כיום נכסלי העללה ר' יוחנן פוליא.
חברו. אורו וזמני" מטייה את הירי
אבן, אורות אשלה ענפאלה כמאת
ד'תקע"ז (1817) אשלו ענפאלה חסדים
סיבה מסתורית כמאת ג' ישראל
איסקווי. היריא מוקדם את הקהלה
כמשי. תחלומה הורשין. בחלק מסקסי
המכתי.

כשנת עשירי (1777) קטו יהודיים
המסמלטה כמיראצ'ו לבקן בית
הכנסת ולבית הקברות. בבית הקברות
הזה התחמסו על שנת תרס"ח (1888).
ואז חניט מספי יהודיים באבון י"ז
לארבעת אלפים נפש ביה"קברות זה
היה משתה גם ליהודי פנים אולם
עד לשנת הקהילה (1895) שאו נחוססו
בתי-לשמן יהודיים.

ליחודת היהודים באבון י"ן. מהות
הסדר הליחודת יהודי אבון. היעבו
התויו כ'אלס אס'ן. תחיל לצמות
עפרות שיהם כמרת העני הברזל על
קהלה ברוא המפרזות. בתינת. מסמכת
עצמה מקור רסתי" - כי מורכבת
של "בוא" צומת הקהלה הסכנת.
כשנתה הנהלת המסקי הארצי ב'
דוגמית אל עיריית פנים. כשנת קה"ת
(1745) צ'אללה. על דבר מסקי יהודי
העיר - השיבה לה העירייה: "בין
התויו לא נמצאו ולא ימצאו אף
יהודי אחד. אכנת כבר בימי הביניים
נכרזים דודים אחידים כשנת המסקי
פ' המוריקס המסר על כשנת הנה
כל בית קברות משתנה למוסלמים
ל'יהודיים. אבל זו עפרות פנים מן
הז' אודות העיר אל שטרשים באבון.
החל לטני יהודיים."

אולם על "הסדר היהודיים" עליידי
הקיסר יוסף השני כשנת המסקי
(1785) נפתחו עשרי יהודי פנים
למני יהודיים להחלה אם כי לפנים
המסמסו על מנוריים עם 16'
י"ט הירידי" לבלי. אכן המדינה חל'
של התרחבות כעמסת. לאחי קשיים
רב כל הותר ליהודי אחי באבון י"ז
להכין כביתו כמסדה יהודית כשביי
בא יהודיים. לפי מסק הקהלה היה
זה האריך תוסב בחיי היישוב כששט.
עם הקמתו של המסד החילי האשכנזי
בעיר הברחה יהודי פנים. קבעו רש'
כשנת המסיע (1821) את הרשות לי
הקרא עדה או קהל יהודיים. הנהי'
המס כמותם ה'.

בעקבות קשרות הקיסר יוסף כשנת
לה את כל אוחת התולדה הקהלה
של יהודיים. תולתו דרישתו עלת ה'
יהודים לזוסי מצולות את ההמכני
סות היהודית. את נקיהם פאותר'
הם. ענה אחרי המסמדיק' של ג'
פוליה. שנקראה לתעשים את התיק'
סו ברזת ישראל. תחכסכו התעבות
כמדה הברחה הריסית תכשר. על
היהודיים - כי קרא אנשי התי'
פומתי' - ליתפזן כלמראיים ככל
דבר - כששומתם. כלמאת כמבר
ש. גם כמסמדיקת התולדותיהם.
כדיית הקהלות השיבו כולתו של
התחם כשתי. שלא יותרו אשקו על
כמות קל. אולם נמצאו מספי יהודיים
אשדיים ומסמליים. מסמדיק' וכתי'
להם שישות המנגינים ליוזא ל"סר
גם לדרב התנגינות. התודלו לכל ה'

עפרות התינגינות של תוויים ובמסד
התוים. הוכן - גם העתיק את הרבות
כשנת תרי"ז (1860) כמאסר בעיר
פסס כמני יהודיים נאכמים. שהחליטו
לפרוק כעמסת את עולל של אנשי
הריפולטה. התודיסם את הנה. כקונה
יוזמה קטנה זו הבריה על הקמתה
של קהלה יהודית התחכוכ כבדוא'
פסס. כמרה הייסס התחכוכ כבדוא'
פסס המני יהודיים חודים. וכלל
רחוב וכתי הוכרז הנהיית עטרות
את קרדושה השבת. ברס קשה יהיה
התחללה. הקהלה החדוית פושה את
רשתה על כל גלילות העיר מסני את
גדות הערובה. ולכן נקראו. קהלה
האחרתוכסית הבודאפשטי' בני ה'
קהלה החרונית בני כשנת תרע"ג
ברחוב קאוינצי (לפ' דוגמית בית'
הכנסת הגדול כמראקושרס דייק').
בתיכנסת מסאר כי התחללו הסוד
החנים מסודרת רעפות.
הקהלה הלבית התפתחה עד לשנת
הרצ"ג. ענת פרוץ מלחמת העולם
השני.

**מסקי-החודאפשט - עם נכיסת
הוצאת הברמני**

ביום המה. כיוך אדתי תשי"ז (19)
כמיר (1944) לספסלי פליטו כמאת
החילר באוסן מהארמי אל התנגיה
וכבזי. את דר הברחה כמדא'
פסס. נציגי התרגמים הטיפו כי
ביתיקהלה הגדולה. תקפו על ה'
המת מצעה יהודית (יהודאסי').
כח כשנתה אשנים. כמסמדת כמעה
זו אל עפרות המסמלה התנגינות כי
אללה. כה לעשוה כמבצ הנהמני
והקהלה התחכבת המסמדיק'. לפיית
יהודים וכל סוד למתלה קבעו
איכסמן אז. הטיפול בענין היהודי'
חור יושם כמסיל הנהיז את. הנוככ
הצעות' כמסל עמכה לכל יהודי ודי
היוכל לעמוד אחר ה' על כל ג' ובת
כביל ש' ומשלה.

כ"ח תשרי ה'שי"ז (15) בווקטר
בר (1944). המר ליום המראג'
ביה"ח. כמלחודת יחודת התנגינה

שרידי קהלת בודאפשט טורחים לשקם את חיי
הדת ומכניסים ספריותיה כבתי-כנסת שנתפתחו
חדוש

סדרות הקודמים נשארו פלסית
רק כמבנה ברודות. כי בתי-הקברות
נחטשו כלייל לעת הגירות והגירות.
רק כשנת הקיל (1770) נרשם כמסק
הקהלה על אודות הקמתה של החברה
קדישה. גם הברה לייקוד חוליס נוס'
זה אל.
לפי הקירורים שנחלבו נמצא בתי'
העליוני הנהידי בתקופת הכיסוף ה'
פוליה באי-הוודיות נשיקרא. לייא.
מולד'סאצ'אל' כשנת ה'ת"ח (1684)
נרשמו המוריקס כמסמס. אך זה שר'
יחור מסאה טוים עד שהוכרזה וכמות
של יהודיים לשבת כאודיים שיום
בעיר-הברחה. מעבר מזה כנדה הנהר.
כשנת המס'ה (1788) הוצא הרישון
לפתוח בתי-לשמן יהודי כבדן תחז'
לי פסס. וכעקבות זאת נחושקו בימי
האסון של הכיסוף הנאצי שדה-קברות
חוד - זה כבדן חציר. כבתי-הכנסת
הגיבורים. המבונה. העלערו'סמסלי.
בנין זה. הגדול והמסמאי. עכשאר
עומד על חלו. נמצאו כמרוכב דהמני.
המפרזים הנאצים התחללו גם על בנין
זה. כיום האחרון של שלושם כבדוא'
פסס כמרה לחסוף יהודים כמרוכב
העיר ומחוז כמבוא'המריסטים. התי'
אל אוחת האגר. המסמל'. תות המל'
המה. שתישקת אל שיערי העיר אל
נחמו מסמדיק וכל למפרזים לבצע את
כל מסמ. וכן רעמו כבייתה כשפכה
מאת יהודיים.

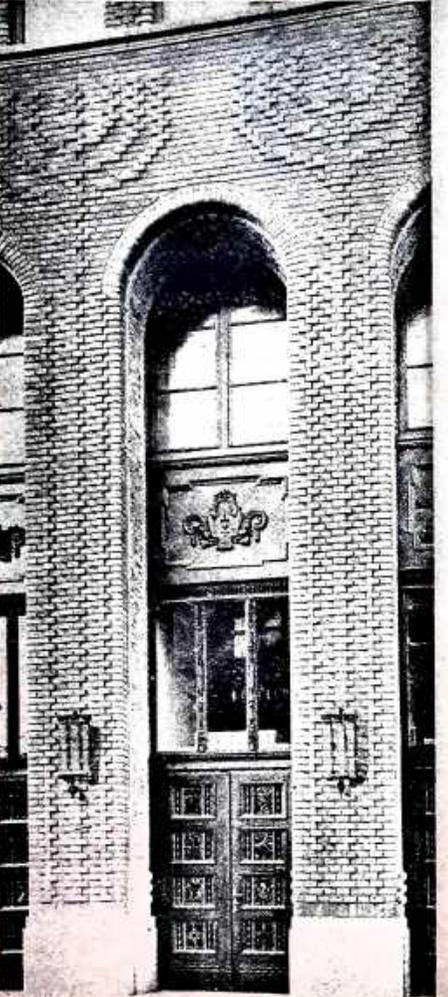
**שרידי בתי-הכנסת וקבריים
עניקים להציל לאחר
החורף**

אולי וכל זה להתיישב כליצו הנהיול.
שדוקק כמסמדיק. כלאחי-החורף.
שנת שהלכות והסממלות הקולות ה'
יהודית כיכסת אירופה תחשבו כמסת
מאותם מקולות שרידים עתיקים גם
ישבו יהודיים שיש להם השיבות
המסמדיקת.
אחת התגלית האלו נעשתה כבר
דאשסי. התח קעט מחון דו"ח מסר'
רס שהושפי כשעתה ב'נציאיש קרר'
ניקל' כמנגדון (כחדש כשנת השכיר'
יטאר' 1966) - .בית כנסת עתיק
תחשף עתה בבנין מימי הביניים בעיר
אוסן י'ן. היה בודאפשט'
בית הכנסת היה כשימשו כשנת
קביח (1865) עד שנת רס"ז (1926).
כשנת ז' בא' כשנת (22 כמסמדיק').
- נירש הסלשן כמוליאן השני את
כל איותיים ושורי אותם ככל ערי'
מוריקת ויישוביה.
מוליאן השני אל ככש את אופן
למסר'. עד שנת שי"א (1941) ראשית
כל הוא לכר את שער הטכנת כקרבת
כית הכנסת כירוגמאה. (רועב היר'
דיס. חלק סן היהודים חורו עשר ז'
כמאז אחרי היושפ בית הכנסת.
כיוס המוריקס גדולה האוכלוסית
היהודית וכמסמדיקת השנייה של ה'
מאת תיי. חיו עם שלושה בחיי כנסת.
למסמדיק היה כמראה בית כנסת לחוד
ליחודים המוריים בית כנסת לחוד.
כעוד שחרכ הראשי כמסר' כבית ה'
כנסת הנהרל.
הכיסוף מחדש של אופן כשנת

תמו (1686) הביא את הקל על הק'
לה. אחרי קרב דסיס הושפי המראג'
דבוריים כירוגמאה. כמאת חודים
כמאז כולק בימת הכנסת. עם נירשו
אותם גדולי הקיס' כמסיפי המריס'
שלה.
אלכמנדו סאקס. צעיר יהודי מ'
פראג הוביל 24 יהודיים. מסת אל
הם מסאר יחור פשי. לליקולמברג
המיתם הנהמנו וגינת לחוד הגניפת
המסקי. עם נשחרו מספי קודם כתי
להביא לקבורה אחריי'ן. אך העיר
הואלחה באש והיא כמרת כמסר'
פלושה ישיב. כשהלהמנה אכלתה גם
את הנהוטת היהודית המסמל'
קבורה.

כתי-הכנסת נהנל לייחודו עליידי
התגליות שכבר תחשבו אודות היה
כעשרים יאד'. רחובו עשרה יארדים
וקסחו כשנתה יארדים וזהת מחולק
לשלושה חלקים עם ש' קשתות ג'
היות מסמדיקת. קמרי. ורועל רשמי
נשארו שלמים מפני כמתי-הכנסת ר'
התער שקמו מחדש לאחר כיכוס
העיר.

הרבה שרידים נסמסו על רצפת
כתי-הכנסת השדוד על הייסמדיקת
מיה. חלו ש' צמעות אים שרישה.
ככליל על ילדים. עמעות הקודמים
באוסן. כדוד של היתח גודל לחוד
הרובים יהודי. מסמל ורועל הטיב
את המאריך 1627. סמל כמדי' מ'
חור ליס אחר החלילים כדוד על בית
הכנסת. נוסף לכך היות סם כמות
עצמה של אכניס מסממלות. סון
אשפר היה לשער אל מנוח הכנייה
אל היתח זו תגלית כמורדת הנבין
ל בית הכנסת היה כמוכר פנים עם
הכניי פמול. מסמר 26. עליידי מק'
מרה. ועם התחלה העבריה כענת
המכר של שנת תשכ"ד (1964). כי
היחשו את תיקדת השער של הבית.
שתיה מסקוס כעמסר כיושימ. נמצאו
כמוצגים התכרות בצבע אדום.
הראשון היה קפה השופי עם מסק
מסמר שמואל א' ר'. קשה כגוריס
החנים וכמסמלי אורו חילי. השני הוא
מגן דוד עם כרית כמסס מסמר
כמדבר. פרק ר' כיר-כיר'. וכמרו
ז' ירשמר'. יאר ה' מני איל'
וחתן. יאר ה' מני אילוי יוספ ל'
עלום' כמסמדיקת את הכמכות כמאז
אחת כמסר קודטיבי אודיומסמלי. ה'
מתייחסות למאת השני יהודי. כן סון
כמדוקות את המסקנה שיהה זה בית
כנסת של היהודים המסמדיקת.
על אותה תגלית ארכיאולוגית ה'
פיה כמרי'ן דו"ח כעמנות הישראלית
מאת סד דוד לנערי. כמנאלי ישראלי.
אשפר שישם צדי ישראל כבודאפשט:
חוד כתי ענדות הישוף כמאת ה'
בתים הישחרו כמלה כמאת העיר.
תגלית רשפו של כעמדיק' כעמסר
ככיוס תחשפו שרידי בנין ר'כמסמדיק'
כמאז כמאז שתי אותיות כעבריות.
כמולחית כמסמדיקת אחר המעמדים. כמאז
היה להבין שזה היה בנין של כית'
כנסת. אחת סתי איותות הויו: שי"א
יינו מסר אחר כמסמדיקת הרובות ב'
שם. עערי אשירי'. כשחברו חוד הרב
אשירי כמח. רבה של כדוא כמאצק
המאה חל' - וסמר זה מסמל מקל
חשוב לתולדות יהודי העיר. סן המסר
הזה למסר את מסמדיקתו של אחר

קטע מהחזית של בתי-הכנסת
היעוטרים כמטרה בת שנתת הקיס, מסמדיקת כמנחת אודיוכילית כמחון

כללת פסקים מקיפת דרך על האל
 ויחזקת, על רקע של קשת חזק, ה'
 נחבטת מדרות בצבע אדום. היקום
 הוא מעין רחבה פנימית של בנייה
 לבנה. מהדרי השער, עם ים גם שקט
 מקומר בקיר, שלפני הנראה היה מקומה
 של ארז הקודש.

לא הרחק מדרווי אולם שני בתי
 הכתוב ועלה חרות. כי בסביבה זו
 היה הרובע היהודי במאות ה-15 וה'
 16. במרחק של כחצי קילומטר משם
 קובעת סמלה אחרת. כי שער העיר
 הקבוע בחושה בקירבת היקום היה
 נקרא "שער החרדי" או "שער של
 שבת" (שבת' חובה בעבודת בא"י
 חרות לטובת). בחלק זה של כנרת
 התקפה היה הניטו היהודי במאות
 ה-17 וה-18. ההתחום מדרום כנרת
 את שער העיר שבמחוז למרות ש'
 ארמון המלך היה בסכנות המסוכנת.
 מעבר לחומה בין שתי גבעות,
 נחנלו גם מדרווי בתיקירות יהודי
 שתיק. גם מצבות החל המאה ה'
 13 - הודקיים טוסקים גליסוד
 מצבות אלה. שיש בהן סימון הירמיה
 לשינוע העבר היהודי ביבשת א'
 ורשה.

**ההיסטוריה היהודית
 מתקופת מן השפחה -
 הממצאות היהודית דוקמת
 החולפת**

בירושלים, דוקמת עוד כמה קה'
 לתת היסטוריה ביבשת אירופה. הולו
 השלטות להחזיקו בתיקיות יהודי
 דים משקפות קדומות דוקמת לאחר
 השפחה. כאשר ווי היהודי שותקו
 דעכו. אולם עמדת השלטות ה'
 סקיינים מצוינים מרחיבים הרבה
 להפוך מה יותר את תיקיות ה'
 יודים - ומסתבר, סכנותם היא
 פעל לכל. למסקנן הירודי' לאהיים
 אלה.

על התגלות של בתיקירות ה'
 היסטורי בבירושלים הניטו סקר מצפה
 בשנות המרוץ של הכנרת והנגרית
 למדני המורה - בנס. אקאש אור
 י"מאליה, במנה השלי"ב (1972) -
 בתאם לרשימה בעתון "מדרים"
 (מיום ה' כסלו השלי"ג - 14 בטבת'
 בר 1972):

שם המאמר: על בתיקירות יהודי
 דיים בבוא ביטו מרומיים (במאה
 ה-16 וה-17 לספירה), על בתיקירות
 יהודי פרנס אלכסנדר טייב, ראש
 בתיקירות לרובניו בבירושלים;
 - בשנת תשנ"ב (1968) נתגלו
 פרידי בתיקירות של המערות
 מאנצ'יון אשר בבוא (הוא ארסון
 יודי) בספרים מתיקיות הנוחנה ליד
 התיקיות של בירושלים, על קירות
 בתיקירות צוריו בצבע אדום סמי
 לים טובים כגון חן וקשת. לידים
 גרסם המוקט מספר שטאל א' פיק
 ב: קשת ברויים הולם ובסלים
 אורז חילי (חזו מרסו כנרת על גם
 תגלה אצור ליהודים כנרת - ו'
 המתיקה). כי צוריו על הקיר מניירוד
 עם בתיקירות.

- מאחה הקושה נמצאו ושנענו
 גם מצבות עתיקות מתיקירות יהודי
 ד' שצגרים. בתיקירות היסטורי זה

חזית בתיקירות הישן בבירושלים על שם מהרשים מנין
 בנייה חרש חפשי, כל תפילה וכל תפילה אשר תהיה לכל האדם לכל ענין ושאלי' (מלים א, ה' ה' לית)

המסקיפה לתקיים ולפעול במידת
 האפשר גם חזק המרוץ של המשטר
 הרומיקואטי המסרי. אשר בתוגרית
 אסנו י' לו קיראוי' מרחיבים
 מלינו:

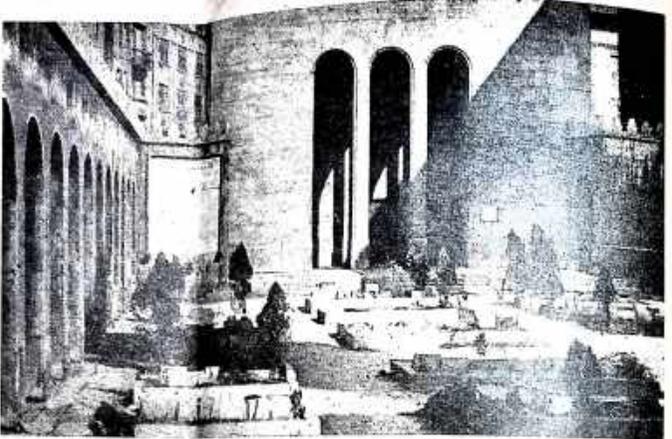
כאב עשון הוציאו, שביקו בכר'
 דאסנס. נתן חיאוץ עניו על אודות
 מסתמה של הקהלה היהודית, ובה
 מינס דמיי:

- הגנינו לבירושלים, דרכי הור'
 שונה היה לבתיקירות הגדול של
 הירודת החרדי ברחוב קיינצי. ה'
 בנין המסריים ששולבו בחזק משרכה
 גדולה של בנינים השייכים לקהלה
 פנינם גרו נאן כליקדיש ואן חלק
 מסטרי הקהלה סכנו מהם גם כעת
 מסמנים אחרים ככתי' מדרווי וזר'
 דים - מחסנים למסמלים ויחלחלה,
 יצאו סכלו מינסו ליד הכניסה ל'
 חדר נמצא אור האסלייים המסריים.

אחד המנינים במרכז בירושלים ש'
 חרש מליל המשפחה לפת למתחת'
 העולם השנייה. מלבד זאת נושאה
 יודת כליטה של אבני' מצבות יהודי
 דיות יקרות בימים אלה נשקפ'
 ככנית יסוד בבנין שבו סכנה הסס'
 זה ההוגרית הירודה הכנרת, לאחר
 טכס בנין זה הורס ומרסק כחוצאם
 מהשפחה השלמה. נתגלו גם שפוחה
 אלו מדרווי של הבנין.

- עוד הרבה סממלים יהודיים -
 מסכם כחזק המוקט מסרטים נדתי'
 זה - ויחן לאסוד לחותה בבנינים
 מתיקיות שונים של בירושלים החר'
 קרה, ולמצבות אלו יש עדר רב.

**שאריית הקהלה בבירושלים
 גם הקהלה האירושקייטית
 העממית במשיכה להתקיים
 ומה על שארית הקהלה בבירושלים.**

שדה-קבורות לקרבנות השואה במחצ' בתיקירות בבירושלים
 זו מוכנית-זאועת שאין בדומה לה סימני הולת והחיסול אצל יהודות הוגרית

המסקיפה העציר עצור חזקו קובלי'
 בשלום עליכס'.
 - טוחות' עם ההפגלים הם
 שסרו על צללים ואורות כתייהם ה'
 חר'גוניים, המספילה לא לקחה מוצר'
 דה שום בנין דבר'י וגם לא רכוש
 של הקודש. רק את יודינו הם לוק'
 חים לבתי האולפאנ' סחכנס אוחם
 ברוחם הם. הנה מתיקיות מכות'
 הכנסת ומאחור'... למעשה, כמעט י'
 אן צעירים חרדים בווגרית, בתער'
 בתיקירות קיימת יייתה, ובה 25
 ברויים בגילים 12-13 שנולדו על'
 ידי הירודת סכל חלקי המדינה ה'
 מסתלה אינה מפרסיה לישיבה וסכל
 שכן שאינה נזרחה לה. רק החרדים
 מצוקרי החרדה הרגנים ללכלל ה'
 צעירים החרדים, עכב קשיים חקב'
 בינם אן לדעת עד מהו תחויק הישי'
 בה מסמך.

כדי לספור שבה מלכתה יסוד
 האורטודוקסיים קואופרטיביים משלהם
 והם מסקקים לרשות את מיכס ה'
 הצרחה ואן לעולה מה ללא בעודה
 בשבת ובמרתדים.

א, מה בצע סכל זה? - מאמר'
 גן יהודי בגיל המסרה - אנו סוקרי'
 גרם יודינו מרחקים, הוקיים נפס'
 דים וצעירים ארנם באים במקומם...
**האוצרות של בתיקירות עבריים
 מושפדים חוקרים לבירושלים -
 אך לעבר העשירי און כל עתיד**

אורי' דיוסטים מסודר-מחקר כבר
 ראשטט פנינם חוקר מרומסוד אבני'
 גם יחזק כ"ץ, בשבועון "הורוד" כ'
 גם יודיק (מיום כ"ס סכת (תשי"ט):
 - כאחי למידת הוגרית במסגרת
 לחקור ולצלם כתביו' עבריים, והם'
 צאים באוסף קאוסמאן' הירוד ובעוד
 כתי'גנים ארכיונים של האקדמיה
 החוגגית למדעים ובפרט באגף, הפ'
 כן למדני המסרה - והיחיד אור'
 זה של המסלה.

אין-עלי'... מסמרה באוי היתה
 בעקר לשם מדע ומחקר, החעניתי'

עם 16 מורים וכו' סאה הלסרדים
 - בתיקירות הגדול של בירושלים
 הוא גן סאה שנה, ויש בו 3,500
 מסיקות. הבנין הוא כולו העיר, וכו'
 וסכנו מסצאים גם משרדי הקהלה.
 לקחה מלישה מקורות הננסה: ה'
 במסלה; סכו הקהלה (מסחיטה כשרה
 אכזות); מסמני המיכה המתקבלים
 מהיר' להוגרית. פתוחים בבירושלים
 לא מהות מילוסים בתיקירות ובתי'
 הסיחה יודו סכו וכמה, מנינים' ר'
 בת'ה סל קנינים און להסמל על
 כנסר זה, שה'י מוקד השעים אף
 יהודים הרסנים כום בהוגרית, שבי'
 יזל אף פתוגרדים בבירושלים.

מסרדי הקהלה היודית כבר
 דאסטט מוסקיים ספאה אסיים וסם
 נמצא גם מריואון יהודי, והסניג'
 התיאלי'... גם רב אורטודוקסי נמצא
 בבירושלים, מלבד, הר'גנים המתק'
 מיכ'... בקדה האורטודוקסית בבירוש'
 כ"ס כולף נסס, וההוגרית כולה -
 כרססת אסיים בוחד הקהלה של
 הוגרית מסתמסת 150 צעירי, סמוך
 וזר' כסריה, בוחד הקהלה רוב ה'
 נצעים והם כמבוק, בני גיל קשיים,
 אן יש גם צעירים, והסם בני שליו

כ"ס כפופ חססווי הקייטו, לא היה
 וכל להפגות להחזיקו, גם בתחום
 הנוגד חרוץ און חרת החרדיה ספס'
 לוח לרעה, אן יש הקנה, האוסרת
 לומד דרו למתיקיות עד גיל 13 וכ'
 חסיה המועצתית אסוד למרד דה לי'
 כנים עד גיל 18, לכן און בני יל'
 דים בווגרית, כל גנים, מרשימי'
 אוריים אן יש כתי'סטר נמסים ר'
 מתי'סטר תיכין עברי' רגנים ולבנות,
 כתי'סטר מיכס, וחיולא כאול למרד'

סיה רבים מוליכים למסירה
 יסוד החרבות היהודיים, און ספרים
 על חרודת סכילו חרוד צעירי, ר'
 קשה להניח שהסלמונות יסוד לוח'
 ים חוסר כות סת החזק...

עתיקות היהודיים שנחשפו בבירושלים למחרת השואה
 מצבה מכתי' כשלו סאות שנה מסתמה לאחרונה בשנת חרודת, ארכיולוגיות, בתאם למסגרת הסצנה היא
 טענת המיכ' לפיכ'

מבקש מפתח ספרים לתוכן הירחון

לכבוד משרד הביטחון וההגנה... המס בירוקה... מכוני רכב המצוידים...

הקבוצה בנתיבי מוצרקה על הקבוצה בנתיבי מוצרקה

הקבוצה בנתיבי מוצרקה... אל משרד הביטחון וההגנה...

היום הישן המנות נוספת... משרד הביטחון וההגנה...

ובכן הנידון הוא המאמר... רצוני להודיע לך...

היום ברישית

דברי הקבוצה... המסקנת הירחון...

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

שבתה של אהבת ישראל

לכבוד צורך... המאמר... המבצעת בארץ...

היום ברישית... משרד הביטחון וההגנה...

דברי הקבוצה... המסקנת הירחון...

שבתה של אהבת ישראל

לכבוד צורך... המאמר... המבצעת בארץ...

לזכרו של רבי חיים ישראל אייזל

לכבוד משרד הביטחון וההגנה... אבקע לפנים ריבתי עקוב...

השלמות לפולמוס בנושא 'הקבוצה בנתיבי מוצרקה'

משרד הביטחון וההגנה... ראויה את המודרן...

ביטחון יחיד מוצרקה

משרד הביטחון וההגנה... רצוני להודיע לך...

הרב חיים אברתם בש זכרון מרבי בניברוק

לכבוד משרד הביטחון וההגנה... אבקע לפנים ריבתי עקוב...

משרד הביטחון וההגנה... רצוני להודיע לך...

הערות הסקרת

הערות הסקרת... משרד הביטחון וההגנה...

הילדים בסיירה-הואה

הילדים בסיירה-הואה... הקבוצה בנתיבי מוצרקה...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

שבתה של אהבת ישראל

שבתה של אהבת ישראל... לכבוד צורך...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

שבתה של אהבת ישראל

שבתה של אהבת ישראל... לכבוד צורך...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

הילדים בסיירה-הואה

הילדים בסיירה-הואה... הקבוצה בנתיבי מוצרקה...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

שבתה של אהבת ישראל

שבתה של אהבת ישראל... לכבוד צורך...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

שבתה של אהבת ישראל

שבתה של אהבת ישראל... לכבוד צורך...

משה דוב פישר

משה דוב פישר... בשבתה של אהבת ישראל...

תורת המוסר - מאת הגאון רבי אברהם גרודזנסקי הי"ד

היהודים המוסריים ששרדו פליטה ממלחמתה... תורה המוסר - מאת הגאון רבי אברהם גרודזנסקי הי"ד...

הגאון ר' אברהם גרודזנסקי הסביר את ערכו של רגע אחד נוסף בחיים...

ומלמאת שלמים שנה לחלוטלו על המוסר ניהר את הדיבור על האיש...

עוד היה לו לא רבים הם הוודעים כי הוא היה בנו של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

בסיסם הראשוניים ליבוא של אבן לחישה המודעת אליו אבדו אתה...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

בנין ישיבת סלובודקה בליטא

זה בנין הישיבה המפורסמת, בנסת ישראל אשר נבנתה להשפעתו מנאריא בארץ הקודש

הורה בימינום נרחבים רבים ידעו על חיבתו והערצתו של החפץ היים...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

הוא היה בן של אותו איש-שלאים ר' יצחק גרודזנסקי מירושלם אשר מלא...

זרקור ומכמורת

אזנה שלוחת הנפש באוהם רבנים - קחו נז את זה הספר הנעזם והשתם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

וכן הוא כותב: יענש היעולי לפיך לחור ה' את שבעת המיכות נפש וקידוש השם...

זרקור ומכמורת

אנדרטה רבת-רושם לקדושי השואה

אני חושב שכדאי לפרסם צילום זה, מהאינדורטה לזכר קרבנות השואה שהוקמה בככר המרכזית של 'יד ויצמן'...

אני חושב שכדאי לפרסם צילום זה, מהאינדורטה לזכר קרבנות השואה שהוקמה בככר המרכזית של 'יד ויצמן'...

הופעת-הפרידה בבני-ברק

נשתמרה אצלי ת' מונה משל התופעה האחרונה של הרב זלמן בריקעב בבני ברק, כנראה מלחוב משך המוני שפעים ומעריצים - באולם האחרון שלה, שחוש מע חמינת מיתחת של 'בית הילדים' של אנדרת ישראל בבני ברק.

נשתמרה אצלי ת' מונה משל התופעה האחרונה של הרב זלמן בריקעב בבני ברק, כנראה מלחוב משך המוני שפעים ומעריצים - באולם האחרון שלה, שחוש מע חמינת מיתחת של 'בית הילדים' של אנדרת ישראל בבני ברק.

להרמת כבודה של היהדות הנאמנה באמריקה

קראנו את הרשימה (בגיליון 168) על 'יהדות התורה המתבצרת באמריקה', ונתעוררה אצלנו המאמצים הכבירים להרמת כבודה של היהדות...

קראנו את הרשימה (בגיליון 168) על 'יהדות התורה המתבצרת באמריקה', ונתעוררה אצלנו המאמצים הכבירים להרמת כבודה של היהדות...

קראנו את הרשימה (בגיליון 168) על 'יהדות התורה המתבצרת באמריקה', ונתעוררה אצלנו המאמצים הכבירים להרמת כבודה של היהדות...

Three friends meet: 1. To r. Rabbi Moshe Sherer, executive president of Agudath Israel of America, Senator Jacob K. Javits, and Vice-President Gerald Ford.

Three friends meet: 1. To r. Rabbi Moshe Sherer, executive president of Agudath Israel of America, Senator Jacob K. Javits, and Vice-President Gerald Ford.

The New York Times

שפרסם תמונה המראה את הרב שרר, כפי שמצויין בחדשות... שפרסם תמונה המראה את הרב שרר, כפי שמצויין בחדשות...

על ערכו של הזמן — מותוך עלון „הזמנים“

חיבורים ואיורים מאת תלמידות

סמינר בית יעקב בתל-אביב

יש שאת נפשות בסימית, ומרישה הרגשת העצלות. האחרים כולה אופרת שמחת, החומר הנפטר — מופך ומתקן, הוא עצמו — מוכנה לקבל ולקיים את הנאמר לו, ואת חושבת: הלאה סרוד זה לא יבשר לעולם, שייספך עד אין קץ, כפי שארץ לצולו כראוי, למסוד הישג הישג אל קרבו אותו רגע נפלא!

רגע כזה יכול להיות מרמז לנפשך הרוחנית, ונחמדת בסוגית יסודים אל התחלה, אך את חושבת בו רק תוסמכותו שלו: כיצד יסאיר הלכך לישומי ובסודך — גם לעתיד! מודע על התסכך על האוהה, שעכשיו כרגע זה הוא עזרין כולו שלך! מודע לא הבלתי אותו כולה בלי השאר בו פתוח — הלא רגע זה שוב לא יבוא!

יש שאת יושבת סמיכין בכסא נוח בשעת המדומים, כשהיום עזרין לא שקט, וחלילה שרם ירד.

בשעה כזאת כולך נהנה למשכונתך, ואת חושבת על הצבר, על הרוחה ואף על העתיד, (כי חרף נאמר כתיב לרווח את עסקיך במחשבה — ללמוד מסעבר לנבי הרוחה העתיד), ואת חושבת: אילו היה אותו צבר בגדר ים לתו — כמה הייתי יכולה לעשות בו! כמה הייתי משנה אור חיית רוגה שאותו צבר יחווה להיות נהנה, כפי שהתעלל לצולו כמלכה לחייה מכל רגעיו — מציאות! לפחות לתם מסעות! — עיי מעשים של מסע.

אך מדוע לא תחיי את הרגעים כשהוה, הנמצאים בהישג ידך! כודת לא תקצרו ותאספי את הפרחים של העונה הזאת!

מדוע לא תחלקי את הרגעים הקטנים הפרטים, שצוברתם וחולקים כשהוה על פניך בלי שתרגישי: כי רק עתה קטנים הם, אך גם הם, שייצרו כדרך צבר, ייראו לך גוילים חשובים.

אספני לפח לך לחשוב על הרגעים, שיספכו לפניה, או על אלה של הברך! עזרין לדאוג לרגעים של עכשיו! — שבעוד רגע יחשבו לברך — שלפניה עליהם לא תחזירי!

האת היא הרגעה החיובית שהולכי לחשוב עליהם בהרגשת שמחת ומסיכין, כמה טוב הייתי נאמר לך, מליכך הרבה הסתקף לעשות בהו!

לכן זכרי, כי אתה מהניו ישראל כבר נישא אלה: **העכבר — אין, וההוה — עדיין, והאילו העתיד — בהרף עיני!**

אך אם תראגי ותדעי לצול כראוי כל רגע, כי אז יסאיר לעולם ארזה הנשים של הצבר בבור, יש, אשר עליהם תחסי עוד רגע ועוד רגע כחורף הנהנה, הכול למען בניו הנשוא!

דינה אילרד
(כיתה ב')

עכשיו - הזמן הנכון!

כשנפסקה התחייבותו וציל אנשים רבים ומסכסכי עצות כבוד, להרוב! את הנמן לנרשם מפניהם, מנה אליהם נאמר: רדוכם לנרשם את הזמן! גר — שו אותו אלי...

כל אדם משתעשע בתקופת, שש"י ונתק מסבבו הנוכחי, אז יהיה יחיד! שבו ומרשלה אלום בוחה, באמת אינו יוכל, תן ללב... קשה לו...

במבטנו לומר: עכשיו עומט כה"י גו"י קשה לפעול טובה, לכשיגיע החתמה... אז...

וכשה בנינו, שוכחים כל התולדות והתקופות, ומצביירים את התקופה לר'

האדם והזמן - זה מול זה

הזמן:
האדם מהר הוא אינו חוש בכך. עיניו הוא מבלבל כראוי, אך פניו מושך שבורות עליו בישף משותף ו' מושך כהן אינו יודע מה ישיב ומה פעל לבדו — אכן הזמן חלה ואיננו, אך אנושים גדולים קיימים את ה' זמן, ארצם מותנים לו להחיה ללח' המורה.

האדם:
הקנות הללו שלנו לא תחזירנה, הן מסמכות לעשרות, למאות ול' אלפים של דקות העוברות עלינו בלא משי, וחלו אולם לאכר תן מניצ' לת חרף תן מלאת ואינו חולטת.

כאשר בא האדם לאחר 120 שנה לעולם האמת ובמאתהו המעשים השכיחים שעשה — חרף הזמן עברו פניו המעיד על מעשיו ולא בבחינת חולף העולם.

האנושים אמריים: הזמן חולף...

ואלו זה חריון לאתם העמים כל הימים, יום רורף יום, ולילת רורף לילת, ואין דעתו של האדם מניח, להשיב לרוב כמה מלא זמניו וחנר חרף — לבגיהם הזמן חולף, כהרף עיני...

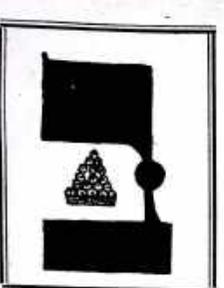
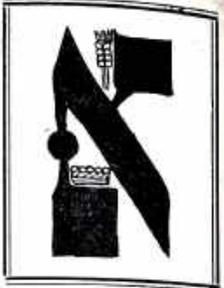
הזמן נוסף: האדם חולף!

הזמן, כאשר הוא בלי הגבלה, מות המאשווה רוב לאין צעור הוא ש' צברו על מילי דורות אנשים: צירי קום רשעים, טובים ורעים — הוא יכול לומר בכמה: הזמן חולף!

אנכם — האדם חולף מן העולם, אולם כמחור וביכולתו ליצור ולבנות בנין איתן שוב לאחר מותו הוא ימשיך להיות חי! נח בעולם האב, בעולם שכולו טוב, ללא הגבלה וזמן, ועל זאת נאמר:

— וצדקתו עומדת לעד!

עדה טויב

היום קצר...

... והמלאכה מרובה

משל על סירה שהפליגה

החולם היום על הכחד — מאבד את היום אשר עליו חלם אתמול...

בפרקי אבות כתוב: ישיבה של עשרות יוני של צדירים... מציאים את האדם מן העולם.

לכאורה המוח: מהו העוול שעשה האדם אשר אחר לקום משנתו? אך אדם זה, בעל הילול' שחרית ואף המסוך מצות מיכל לקיים בזמן ש' חלף, וכל זה, האמת העצולות!

הגורם המשיע על הכל — הוא הזמן שבו חובר מרחשם, תוסף, שכליך קר, ולכיןך חשוב לאדם — חושך בידיו כולו ברמה הלוחים אם כראי לו לחפסו.

עם הצבר קל, להסתדר! — מכיון שנחפר מאד לחיובי בכל מה שעבר עלינו, ואין העולות חיות וחברות פגנוז המוח מנהה הוא.

הזמן - היכן הוא?

מי מכיר? מי יודע — בתנויות ובשווקים נפקד מקומנו בין המצרכים לא תימצאוהו על הדוכנים, אך תמצאו יהיה במיחה של אנשים;

אינו מוצג לראוה בידו הדל למכור — ודוקא אותו מוצרן חשוב עומד על דל שפתנו שוב ושוב:

בידי העשיר בידו הדל נימצא תמיד המצרן המנוחלל, עריך פשוט לדעת כודו לצלול ולהפיק ממנו את מלוא תועלתו.

חומק הוא לך בין הימים ולא נותר לך אלא לחרוק ופעמים שאתה מתכה לו בכליון עינינו.

אורה חפוטא

מן הנה לפניו משל קטן בצורת ציר:

סירה, שהלגינה עש ישר, ואין שקבות אחריה — ומה יעשה, עזרו, בעל האבהו! — פניל דשעה, על סירה נצלמה! אז יאמר:

אנה אני בה? הבאתי את המשל, ורדעה היא ה' השובה!

— היום צבר המלאכה מרובה, אך תהיה לך מלאכה מרובה והס' פיק לבשעה בשלמות, לא ירוק בעל הבית — המפצול! הוא יניח לך, לך עזרו, בעל האבהו! — פניל דשעה, על סירה נצלמה! אז יאמר:

חנינת טולדאנו

למאדם מתקרב בים:

120 x ש"י
365 ימים ימים
43,800 ש"י
24 שעות
1,051,200 ש"י
60 שעות
63,072,000 ש"י x 365 ימים
60 שעות
3,784,320,000 ש"י

את פנאנו פנאנו, שדוקר לחיות קדושה פנאנו
איש - עולמו לנצח כבוד לנצח.
זיו זמנו, דוקר (אכסר) אכסר, אך למשלה לל חולף
אכסר (אכסר) : 1,261,440,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 63,072,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 3,286,360,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 1,051,200 ש"י
אכסר (אכסר) : 63,072,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 3,286,360,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 1,051,200 ש"י
אכסר (אכסר) : 63,072,000 ש"י
אכסר (אכסר) : 3,286,360,000 ש"י

לוח הנאורות בחיי היהדות

● עבודת היום רבם מסתמך בע"י
 ● בהכרח חיים חייב ביום ההולאה
 ● של המזון ו' רצון שלק יציל מידם
 ● התון נשאר בדברים ו' עקבם מילק
 ● מניש מרעז יעקב יהודת מילק כ'
 ● יודלשים ביום של המנוח דברי נשי
 ● לה אמר ידור המזון ו' מאיר הרמן
 ● נקטק חגיגי בראשית ה'ראשית
 ● הנריץ יוסף הכתר הרחיב ו' שילום
 ● סמן טרב שכנות קסמן. הרב סמן
 ● הוא התנו של הראשיל ובנו של ה'
 ● נריי סמן מראשי ישיבת טירת יוסף.
 ● לאחר פטירתו הנהיג של המריץ
 ● חום הערביים כפולות סיגור התקיים
 ● העולם של אנריי מניח רחופה לכל
 ● טלמי אנריי כותלם יעקסן חלל מני
 ● לנצח את דעה הקהל העולמית.
 ● עירית ביב הציעה עזרה למספ'
 ● חום המהגרות כפולות. הרב נשי
 ● שה בנת ביקור פקדון כי ראש ה'
 ● עיר הרב יצחק מאיר. מנחם מנחם
 ● מרזו זמר וביקור סמן בראש העיר.
 ● אגודה הירובים נאקק הראש הילום
 ● לא לחיוב בשום הערכת כשרות חיה
 ● תצאנו ע"י הנריץ יוסף מבריק חיה
 ● ריעה אנחריי נגד המנהל למלוי
 ● משרות רבנים ע"י דרישות שאון להם
 ● קסר עם כיבודו רבנות.
 ● בעיריז נעמד חתום המנסה התי'
 ● רתי של פורד אנריי באירופא. מניש
 ● התפוז נערים אנחריי סלם הירובים
 ● בשיאמה הנכס יעקב הנריי מנריס
 ● סמואל הנריכיז חיים. הנריסיס משר'
 ● לר מנריכיז. הנריסיס ברוסי הנריי
 ● לה הנריסיס שחם מיינספס הנריי
 ● סולרואנו מנריס הנריי בוציק ו'
 ● סונריי. הנריי סמן מלוצין וכן ראי'
 ● שי ופתיל ישיבתו. כלום משרות
 ● ראשי אנריי פסחויי בראשית ה'
 ● משה חרץ. ורי רשאל ריבונוביץ. ה'
 ● ילמן ונמן ו' חרץ חרשניץ. ה'

ברכת מנוח טוב חמה ולבנים למורים ולמורות המסורים

הרב עקיבא יוסף טויס — לאירוסיה הבת
 בני אצירה נאדו — לאירוסיה
 בני אסתר וסרני — לאירוסיה
 בני מרים פישבין — לאירוסיה
 בני חיה הלפרין — לאירוסיה
 בני חיה פרוינד — לאירוסיה
 בני פיניג לויך — לאירוסיה
 בני זונה וינר — לאירוסיה
 בני בלחה בקר — לאירוסיה
 בני ברוניה פיינגבוים — לאירוסיה
 בני הנאי ברייס — לשואה
 בני רבקה מלון — לשואה
 בני אסתר גרוס — לשואה
 בני בלחה פקסר — לשואה
 בני בתיה גולדריש — לשואה
 בני איביבה חרלד — לשואה
 בני גיפה פרוש — לשואה
 בני בתיה קרליץ — לחולות הבת
 בני חנה אליאוף — לחולות הבת
 בני שושנה פליק — לחולות הבת
 בני שפרה לרני — לחולות הבת
 בני אסתר ארשטר — לחולות התאמות

מרכז בית יעקב
בארץ ישראל
 מנוח בית יעקב למורות
 ירושלים

הראשית ללא אישורו של הראשיל
 הנריץ יוסף.
 ● קהל רב התפתח בארמילי מ'
 ● יוניץ שלישיא התפתח כיום הפלה
 ● שנפרד ביום ההולאה של הסיק מ'
 ● יוניץ זייל לפי קריאה תלמי. לי
 ● אחר מן נערכה טעחה הולאה לי
 ● בהידי העדול מניוניץ האוסריז
 ● עליסיא נשא דברים לזכר בעל ה'
 ● הולאה.
 ● כבידו שנערך כחצול הגלילית
 ● שארץ החולס בין המלחמות שלנגלו
 ● המפצ באקיים לחפור מרזי יום ספ'
 ● ולשלחו לניקסם בארץ המפצ נחמך
 ● ע"י המרות התנהלה בראשות הרב
 ● א. ארנרייך.
 ● בהחלט לקריאה טענית נערכו
 ● עצרות התמורות בירושלים הנבי'
 ● בירושלים תנה הרב אברהם קליר
 ● דאקי. מבני בקר התקיימה העצרת
 ● בהיוביל העדול במספר המעוררים
 ● מללוה. סמוכא. אלמנרס. לובלין.
 ● אנטיאו חובני העיר הנריי לנדא.
 ● הנריי ונמן הנריי ולברישפין. ה'
 ● רב ברנפלד וראש העיר הרב יצחק
 ● מאיר שיטוב כראש הצערת. נשאו
 ● דברים הנריי לנדא כל הנריי הנריי
 ● ואנור רב וזכרון מאור הנריי זייל
 ● הנריי רב והסידי גוד וראש הכוהל.
 ● הצערת נהלה ע"י הרב א. ח. הרי
 ● שקיבוץ יוד אנריי בכ"כ הצערת
 ● אורנה ע"י ארנון אבילס הרב בב"כ
 ● בהשתתפות אנורה. אנשטיץ הר'
 ● כראש ארצה ע"י הרב שלום ניימן רב'
 ● כשרת הגבול. ספד חרוב מנה חרוב
 ● כנסה באירופה לאנשי מספר הגבול.
 ● הרבא ארנרייז נעללן דהרתי ו'
 ● אביס חיים זייל וראש ישיבת סנינסק
 ● ורב דבהריז מבני בקר נערכה טעחה
 ● המפצ בירושלים.
 ● טעחה הרבנות המסורים התי'
 ● לישם לא להכניז המלכות הרבנות

אולמי בית יעקב - ירושלים

רחוב ברגוים   טלפונים: 533622, 534211

הוכנו והותאמו במיוחד לעריכת שמחות משפחתיות

חגיגות, נאומים, בר מצוה, אירוסין וכד'
 באווירת טוהר ובהרבות מכל הבחינות

שתי כניסות ראשונות נפרדות לגברים ונפרדות
רחבת'ניה בלעית הפותרת את כל סידורי
התחבורה עם סמוח ליער

תפוסים רבנוני לכחיה ולהתאמה לכל דרישה
מחירים נוחים ועמממים

נא להתקשר בין השעות 7-5 בערב

הלכו לעולמם

● בירושלים נלביע משה'ל סמואל
 ● לייזר זייל. כל ימיו עסק בקבוצה
 ● המית.
 ● קהל רב השתתף בהלווית הרייז
 ● ישיעה נלדו זייל שהתקיים ב'
 ● ירושלים.
 ● רבו של ספר הכיז הנגדיז ה'
 ● שניאו ולמן גורליק נהרג בראונת
 ● ורטיס מרחיקה יחד עם נהרגו ר'
 ● ישיעה ויזם. ר' יחיאל גולדברג. הנבי
 ● נחמה רובנברג.
 ● הרחיץ יעקב בנמ (צפתר) סוק'
 ● ב' חסידי נר נפטר לביע' החובל ל'
 ● ממותות בב"כ. כל ימיו נהנה מניע'
 ● מפול ועסק חרבה במשני צדקת וחסד
 ● וכן קבע שטרונים להודת המסירות.
 ● נהני יורק וליביז הודות מנחם
 ● אריז וינסוקו חיה ח"ה מולא. הרי
 ● בא למנוחות בירושלים.
 ● בחל אביב נלביע חרדייז ר'
 ● שפי חבלי הנפנס הקפויס ויון סקיף.
 ● נספשו חודי הארצות על ידו שוב
 ● זוז הכסיתו להביא את פניו היות'
 ● החרדיז כבארוצותיהם ולהפיק מסועות
 ● המפסות ע"י חומים הנחויים סמואל
 ● אנריי.
 ● בספול הקיימות עשוי ועד הדי
 ● תנון של אנריי חיה'ה הנחפסה הכנס'
 ● לפעלה ממשט סאח'ה למורים מבתי
 ● המסר של החינוך העצמאי. בראש
 ● הספול עסק הרב ר' יחימן סמול
 ● ביה"ס קהלת יעקב במזא.
 ● **אור חיים בירושלם**
 ● הורב בני ברונסרין נשא. א"י.
 ● גוד אל תורה' וסדר החיים העולמי
 ● של אנריי בקר בארץ. מתפטר ביקור'
 ● מנסח של ראשי אנריי וקסניני בני
 ● קליטה עליו רומיס.
 ● הרב לייב בריקס פון נשיא'
 ● אנריי בארה"ב ומסותבו חסידי זוז
 ● דאסיקה ביקר בארץ. הרב יחימן
 ● הוד מושיח ה'הפויס של היהדות
 ● הקדמת מרחיב ופעל רבות לבידור
 ● והקמת מוסדות תורה עם. מבריק חר'
 ● רב פעלים ומעט ונערץ ע"י כל חגגי
 ● היהדות בארה"ב.
 ● ר' מרדכי הרב שליטיא ביקר בארץ.
 ● לעגל מסחה מספחתיה.
 ● מר משה חרץ חבר הנחלת אנריי
 ● כשנויץ ביקר בארץ.
 ● הרייז חיים מנגול חבר הערבים
 ● של עיר זינג ארצה לביקר.
 ● הרב זינג סריבלסקי מנהל מוס'
 ● דת הנהגון החרדיים כסון סאולו זמ'
 ● עסקני אנריי ביקר בארץ.
 ● נשיא אנריי בארה"ב הרב משה
 ● שלד ביקר בארץ. בספריית ביקור'
 ● נועד עם ראשי ההנהגה לשיחות וזיז'
 ● יום של ביעות אנריי בארץ ובסולמ'
 ● מ'פייס נפגש עם ראשי מועצתה' ה'
 ● רב טרז עוסד לאורחונם בראש פני'
 ● לוח מסועפה של אנריי בארה"ב ב'
 ● ארנון נועד. שיטחה צעורה. הסניס'
 ● לקסות השיבות.
 ● ר' מרדכי פריימן מוהיקי סקיף
 ● אנריי באירופה נכנס בארה"ב בסקיף
 ● בארץ.
 ● מנחמה המליל של אנריי כבלניה
 ● חזק הושיח העולמי ר' ע. חריוויץ
 ● מר א.ס. ארונוסן מוכיל אנריי
 ● בחולדו ישראלי יהודת חולבני הנצי'
 ● לארץ. לשימת מספחתיה.

לוח המאורעות
 (מן מוטצור הקיסר)

● הרייז בודו משה ציפרמן חבר
 ● הערבים העולמי של אנריי ויזיז אחת
 ● סוסותיו נרז באירופה ביקר בארץ.
 ● ר' משה מנחמס נשיא אנריי
 ● קפנה ישראלי אנריי בארה"ב ביקר
 ● בארץ.
 ● האדמורי' טיויניץ מניש הרחיץ
 ● ר' מרדכי הרב שליטיא ביקר בארץ.
 ● לעגל מסחה מספחתיה.
 ● מר משה חרץ חבר הנחלת אנריי
 ● כשנויץ ביקר בארץ.
 ● הרייז חיים מנגול חבר הערבים
 ● של עיר זינג ארצה לביקר.
 ● הרב זינג סריבלסקי מנהל מוס'
 ● דת הנהגון החרדיים כסון סאולו זמ'
 ● עסקני אנריי ביקר בארץ.
 ● נשיא אנריי בארה"ב הרב משה
 ● שלד ביקר בארץ. בספריית ביקור'
 ● נועד עם ראשי ההנהגה לשיחות וזיז'
 ● יום של ביעות אנריי בארץ ובסולמ'
 ● מ'פייס נפגש עם ראשי מועצתה' ה'
 ● רב טרז עוסד לאורחונם בראש פני'
 ● לוח מסועפה של אנריי בארה"ב ב'
 ● ארנון נועד. שיטחה צעורה. הסניס'
 ● לקסות השיבות.
 ● ר' מרדכי פריימן מוהיקי סקיף
 ● אנריי באירופה נכנס בארה"ב בסקיף
 ● בארץ.
 ● מנחמה המליל של אנריי כבלניה
 ● חזק הושיח העולמי ר' ע. חריוויץ
 ● מר א.ס. ארונוסן מוכיל אנריי
 ● בחולדו ישראלי יהודת חולבני הנצי'
 ● לארץ. לשימת מספחתיה.

יצא לאור
 הספר על תולדות רועי החסידות
בנתיבי חסידות פולין
 מהנעש"מ ועד בית שפיטאח
 דרך
 מוריץ, ליענקל, לובלין
 מאת
אברהם ברסלר
 הספר נכתב במיוחד עבור בני העוורים

בנק ארצי
ARZI BANK A. G.
 Telephone: (051) 2546 37, Telex: 53 897
 ZURICH, Switzerland
 Stockerstrasse, 38

פקודות, פעולות כספיות במסחר והשקעות
 בכל תחומי הסחר הארצי והבינלאומי
**חברונות חסכון ועבור-ושב * עסקי-
 חילופין במטבע-חוץ * גביה, משא-
 ומתן ודיסקונט על שטרי-חילופין**
הבנק הוכן במיוחד לספק שרות ועיל בתנאים נוחים ביותר

כשר   **כשר**
מלון ומנסיון מודרני "דן" מהודר ומשוכלל
לוגאנו - שווייץ
 תחת השגחת הרחי"ר ר' שלמה זלמן פרידמן
 בהנהלת **מספחת גפן**
HOTEL DAN, LUGANO
 Via Fontana 1, Tel. 541061/62/63

כוס תנחומים
לחברנות היקרה רות בכשי תחי'
 ומספחתה היקרים חלקה ממה האם
מרת שילפסו בכשי ע"ד
 אחרי ישרים קשים
 המקום ינחם אתכם בחוד שאר אבלי ציון וירושלים
 ויהי ש'יביעל חמות נלוצח ולא תושיפו לדאבה עזר
 מסורתייך הכבוהידי
מנוח בית יעקב למורות
 ירושלים

כוס תנחומים
לידידתי הרנוליס
הרח"צ ר' אליעזר האגר שליטיא
 האדמורי' מסרטיזיוניץ
והרח"צ ר' משה האגר שליטיא
 ראש ישיבת זייל ישיבאל'
 וכל המספחת הכבוהי
לפטירת אמם הרבנית הדוקנית מרת עירל האגר ע"ה
ולמורה נבי צורה הנשקה
לפטירת אביה העדול מוהרי"ר רופ' שמשון ברויאזר זייל
 בית הספר התיכון החרדי בלכות
 "בית יעקב" — חיפה
 ההנהלה וצוות התוראה

רסיסים פתוך מערבולת הימים

זה קולו זה נבון - נשלה הנהגתהם ענין על הנישן יאילו
 נבד רבנה -
 אכל מה ביחס למשג של קידוש הימים - המחור
 קן נבון זהו באמת משנה מפלגה. הנה זה סגור תהיה לו הרבי
 השמיני מניבדים. ארשה לעצמי לקרוא את הקטע הנזכר הזה
 מתוך פרקשנה שבסמה כותרת: דוד של קידוש הימים... ובה הקטע:
 כל יחודי הנספה באשר הוא יהודי. קידוש הוא לפי שושני
 היהודי. כקדוש השם ברבים. כיוון שכן. הרי לא היה עוד דוד של
 קידוש השם בודרו. בתקופה הקדומה. כהשגת ימי-הביניים,
 השתדלו לרוב לחפות על רציוה היהודים במשנתה של עלילות-
 שאה של המאים בודיים מן הלב. בהשקפתנו אנה במאה
 העשרים. מבוצע הולך כדפוסם כולו רחצהו ביד רמה לפני כל: כל
 נפש אדם שילחנה אם יהודיה נידון בעוון. זה בלבד למיתה...
 והואל התנשא של ההלכה ביהודים לא היה הפעם כברור
 הלאומי של עם ישראל. אף לא בספרו של ישראל. אלא קיומו
 והגופני של הגזע היהודי. חיי השטראליאים משש. של כל יהודי
 יהודי לתד - קיבל קידוש השם בודרו משמעות חדשה.
 שבהו לא היה לו עוד. קידוש השם שירשו להיאבק דוקא
 על החיים על שפירת הקיום של היהודים של היהדות...
 - אם אלה כתב כדברים האלה לפני שלשים שנה כאשר שרריות
 אשכנז נבדו עוד במלוא הקצב. אז חרשה לי. אדוני. ללחן את ידך -
 החרים התרגם דוקא הישן.

החיי חרשו לי לספר לם בדיחה קצרה - סאל המודיע.
 - ובכן יחשוף רוח כזה. שלעזיזיק באה פולחנת פטרותה-סודית
 סבית-הפרזות. הרי ארצה השמלחה ובמך נישא ארעון. המבוזיזים-
 (האחסיים) בריסה. רעה דאש הבורים והיפוס עם דאש התגרה
 האתאסיטית בודרות-הודיה. ובמקו שיה יהודי. השמן "הבובליזיק" היהודי
 את דאש הכורסם בריסה לאורח-הישר אלו בבות. היה זה בליהשגה.
 המפנז דאש והפרים לפנאז עם שילוח ערוד כמנהג היהודים. עם יין
 קידוש. ומנה סוככות של. נשפלט פיש. וכמה הסנה. הנה דאש
 המבוזיזים בהתחמת: מה קרה? והמפאה היסודי המטרק בפניו. אכנס
 אני מפרסמס התיאוס. והכל מה שצדקה. אכל אני גם יהודי...
 - חני אומר לם - המפנה הזה סללי - שו לא בויחה ביהודי
 בו כל מה שפרסמס בפנים האחרונה בריסה. וכמה בודים "המרחיבו
 ביוחיות של. הלחנה יתייהושי"א. סוכות שיהו המצואה היתה-
 הנתקט סגנה ישראלי -

*****
מייטב הברכות והאיחולים
 למורה הנבכדה גבי בלה קצננשטיין
 להחיות הנה בעול המצוות
 ולחוללת ברכה הראשון
 מן השתלמות למורות על יסודיות
 "בית יעקב" - חיפה
 ההנהלה המשתלמות
 *****

ברכת מזל טוב לבבית לסנינת המנהל
 הרבנית לאה קלרמן תחי' עם ב"ב שוח'י
 לאירוסיו בנם החשוב הרב שמואל ניש
 עם תלמידתו החשובה מרת שפרה קרמרמן תחי'
 סמינר בית יעקב למורות
 חיפה
 ההנהלה המורות התלמידות

ברכות מאליפות
 למרבות תלמידיה המסורה עם מאז
 מרת אמירה נדו
 לרגל בואך בברית האירוסין שנעשיתי
סמינר בית יעקב
 עכו
המנהל, המורות והתלמידות
 גם אני בן המברכות: מרגלית אבידן

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
 לשי"ב הרבנית החשובה
 מרת דבורה מאטל ליון תחי'
 אלמנת אחי סמיני היהודת החורית
הרב יצחק מאיר ליון זצ"ל
 ולבנה הנעלה
 הר"ר יהודה לייב ליון הי"ד
 ולמשפחתו המבורה שחינו
 לאירוסיו הנכדה-הבת
 מרת פייג'ה תחי'
 יזכו לראות נחמה ומשל וי"ח רב נחת ואשר לתפארת בית אבא
 ומשפחותיהם

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
 לתלמידותינו החביבות
 נחמה דרוק
 חנה בראון
 טובה לוי
 יהודית למברג
 רות אדרן
 חיה פרנל
 הצבלת קס
 חנה כרן
 חנה אייזנברג
 רחל מנדלסון
 ניסה קניג - אנטורפן
 אסתר פרבר
 צמורה טורץ
 לאירוסיהן
 מרכז בית יעקב
 בארץ-ישראל
 מכוון בית יעקב למורות
 ירושלים

סמינר בית יעקב למורות ולבנות - חיפה
 ברכת מזל טוב חמה ולבבית לתלמידות החביבות
 רחל הגר-קורנריך
 טובה וזיר-מייזליש
 מורית רובינזבורג
 ברכה משעלי-מוצאש
 נחמה יפה
 אורה צדוק
 אסתר שטרן
 דינה שטרן
 רבקה גלאי
 דלי טרבבסי
 ניקול שיטרית
 שרה ולסמן
 שפרה קרמרמן
 לאירוסיהן
ההנהלה המורות התלמידות

ברכת מזל טוב חמה ולבבית
 לידות מוסדות האשה החשובה מנ"ת
 מרת יהודית באהמן תחי'
 אלמנת וידות הנכחי נשכה ראשון לכל דבר שבקדושה
 הרב משה אהרן באהמן זצ"ל
 נשוא אחיי' בלסם אנעלס
 לנשואי בנה היקר כליל המעלות
הרי ישראל חיים באהמן הי"ד
 עם ב"ב בת ידוהו העללה
הרה"צ ר' נתן קמינצקי שליט"א
 בן הרב הנאון ר' יעקב קמינצקי שליט"א
 בורא שלם בקנין השלם זה הזמן לעזי על למורה ולמולה סאדו
מרכז בית יעקב
בארץ-ישראל
 מכוון בית יעקב למורות
 ירושלים

ברכות עזל-טוב

ר אברהם חיים קליין ברקלין. ר אברהם שמואל חופה ד"ר משה
 רמא י"ם. ר יעקב גרוסמן. ר רב צבישן י"ם. ר משה גולדווירש
 ר יעקב יצחק ביישש צפת. ר משה נח הרשקו י"ם. ר יוסף
 מוקל י"ם. ר שלמה הרשיל י"ם. ר אלתר מרגליות בי"ב. ר
 נח טובבוים בי"ב. ר יצחק אייז שנייד י"ם. ר אלחנן חיים שטיינ
 י"ם. ר יעקב נטע בן. ר נתנאל צבי פרנקל. ר אברהם אליעזר
 גולדשטיין. ר יעקב יצחק בורנמן. ר שלמה פרבר בתי"ם.
 ר אהרן פקעה י"ם. הרב נתנאל חיים אילון נתניה. הרב משה
 אריסטו בי"ב. ר אהרן וינרמן י"ם. הרב לוי פרובלמן ברזיל.
 ר יוסף לב בי"ב. הרב משה הרשיל י"ם. הרבנית י. מיטקובסקי
 ברקלין. הרי אליז מאלעק ברקלין. ר מרדכי מרדכי ת"א. ר
 מנחם אברמסקי י"ם. ר יחזקאל וינבין פלודיה. ר איה וינבין
 י"ם. הרי גרשון פרוש י"ם. משפחת בן חופה. ר ישעי פרידמן
 גנטורפן. ר מנחם הרמין ת"א. הרב שמואל קרנליין. הרב
 שלמה זלמן זלניץ י"ם. ר יהודה שיה י"ם. ר יוסף פרקס פ"ה.
 ר חיים טראוס י"ם. ר יהושע פישל פבר בי"ב. ר אליעזר וינבין
 י"ם. ר מרדכי לוי בלטימן. ר יחיאל מנחם גיינשטיין ת"א.
 ר שמואל רב דייטן ברקלין. ר ישראל רוסמן י"ם. ר שלמה
 זלמן רוסמן. ר שמואל המלניצקי לאס אנגלס. ר ישראל מנגנזים
 ברקלין. ר אייזק מנחמן י"ם. ר יוסף קוט י"ם. הרי נח
 יוסקוביץ י"ם. הרי"ר זאב ובנו הרב שלמה זילברשטיין בי"ב.
 ר סאיר שטיינ קרן ת"א. הרב מנחם מנדל מוינגשטן ת"א. ר
 מנחם יצחק חלפין ת"א. הרב דב כהן י"ם. ר זאב דרישני.
 ר אביגדור שיה בי"ב. הרב יחזקאל תשיל ביום י"ם. ארערי
 מולבילן הרב אברהם אינר בי"ב. ר שלום זאב אייזנשן י"ם.
 ר שמעון רובין י"ם. הרב אביעזר בורשטיין. ר יוסף צבי מלמן
 פ"ה. ר שלום קמפלר בי"ב. ר יוסף משה לב י"ם. ר מתיאל כהן
 בי"ב. ר דוד מאיר ווייס י"ם. הרב מנחם זושא לוי"א בי"ב.
 ארטייל מלוניס י"ם והתנו הרב שלום נח פרוכטקין י"ם. הרב
 ישראל יצחק פוקאסיץ נייזיק. ר יהודה בורגנשטיין נייזיק. ר
 אהרן ארנשטן אסטורם. הרב אברהם חיים לפין קייסאון. ר
 שמואל מרטרש בי"ב. ר אברהם גרוס י"ם. ר ששה יודי בי"ב.
 ר מנדל וינגוט ת"א. הרב נחמה סלון י"ם. ר צבי יוסקוביץ
 ת"א. הרב אברהם דוד ווינגוט י"ם. ר יעקב רוס ת"א. ר ליפמן
 רי מאיר פרקוביץ ת"א. ר משה יקותיאל עילאש רי לייבל
 לבקוביץ נייזיק. הרב אליעזר דב פרידמן ת"א. ר מנדל רי
 יוסף משה לב י"ם. ארטייל מלעלוב ובנו הרב שמעון נתן הרב
 דוד צבי ישראל בי"ב. ר משה שטיינא י"ם. הרב אליעזר דוד
 פרוכמן קרית-אחא. ר דוד ברלין רי משה עקיבא דרוק י"ם.
 משפחת אקשינין קוממיות. ר אלחנן ראובן גרוסמסקי ת"א. הרב
 משה רייך פריד. ר יהודה באום ת"א. ר לייבל בורגנשטיין צדק.
 הרב ישראל יצחק פרידמן בי"ב הרב ישעי פליישמן י"ם.

לנשואי הנכדים - הבנים והבנות
 ר חיים קרמרמן מנכיל מטרד המניס י"ם. הרב יעקב יהודא
 פולק י"ם. הרב שלמה לויניץ בי"ב. ר הלל מלישיני י"ם. ר דוד

דוד בי"ב. ר יעקב בייששטיין ת"א. הרב שלמה שטיינר ובנו הרב
 ישראל י"ם. הרי יצחק שטער בי"ב. הרב שלמה וויאלדום פרנקפורט.
 רב שרגא נויסבד בי"ב. הרב מרדכי פריינד י"ם. הרב יעקב
 משה פריינד ת"א. הרבנית רי לייבל היינה י"ם ובנו הרי מאיר בי"ב.
 ר משה קרנוויס ת"א. הרב שמואל זלמן הישה. הרב עקיבא
 יוסף ווייס חופה. הרב משה מנדלסון ת"א. הרי משה אשלם בי"ב.
 הרב צבי פרקוביץ י"ם. ר מאיר לוזנברג ת"א. ר לייבל ווקמסשט
 ת"א. ר שמואל קיילד קרית-בית. ר מרדכי ארול י"ם. ר יעקב
 משה שטיינבוילן ת"א. ר אברהם אייה לוי י"ם. ר מנדל פשיסיק
 ת"א. הרב מרדכי מנדלסון קוממיות. ר שמעון וייבל י"ם. הרב
 אילון אשכנזי מלברג אוסטרליה. ר משה יחזקאל אברמין בי"ב.
 ר שמואל שטראק לוישין ת"א. הרב פרידמן שטיינר חופה.
 לאירוסיו הנכדים - הבנים והבנות

ר מרדכי בורנמן י"ם. ר מנדל ברוק י"ם. ר אשר קליין י"ם.
 זלמן י"ה. מרדכי חופה. ר שלמה זלמן קוט ובנו ר יוסף קוממיות.
 ר יוסף קל ת"א. ר קלמן דרוק רי משה ארלויז חופה. הרב
 צבי פרקוביץ רמת-גן. ר משה ארנשטיין ובנו ר חנוך בי"ב. ר
 לייבל פייטמן בי"ב. ר נתנאל הרשיל ת"א. ר נתנאל פיינבוים ת"א.
 הרי ר סאל אברהם ת"א. ר מאיר כהן ת"א. ר לייבל יוד והתנו
 ר אברהם פרקוביץ חופה. ר משה מונדווירץ פ"ה. ר שמואל
 סאטס ת"א. ר הלל קלמיצק ת"א. הרב אברהם מאיר יעקובסון
 נהלי-יהודא. ר דוד נחמן בלויז י"ם. ר יקותיאל רובבוים בי"ב.
 הרב אברהם ריון פ"ה ובנו ר אייזל י"ם. ר אברהם מינצברג י"ם.
 ר ליפמן אלתר ת"א. ר אברהם יוסף שטיינר ובנו ר יצחק ת"א.
 רב א. גולדנר הישה. ר יוסף גיינשטיין הישה. ר אהרן גנזלר
 הישה. ר משה יעקב מנדל קוממיות. ר משה מלוצקי קוממיות.
 ר משה רי שמואל אייזק קוממיות. ר יחיאל רובבוים רי זלמן
 פול י"ם. הרב נתנאל חלפין. ר דוד רענן הישה. ר יצחק אשכנזי
 הישה. הרב משה נתן נטע לפרידן והתנו הרב דב פרייזש כהן
 קרן אחא.

להחלות הנכדים - הבנים והבנות
 הרי איה וינבין י"ם. ד"ר סאיר קופר והתנו הרב אפרים זלניץ
 י"ם. הרב ששה בונם סופר פטרסבורג י"ם. הרב יעקב מצנין
 חופה הישה. ר רב אשינגר י"ם. ארטייל מרדכי הרב אברהם
 ישע קנלארד בי"ב. ארטייל פביאלע הרב חיהל הישה רובבוים
 ובנו הרב צבי י"ם. ר יוסף ליפנשטיין הרב צ. שרגא נויסבד
 בי"ב. ר אליעזר גינלס ובנו הרי יחזקאל י"ם. משפחת הרשקובים.
 ר מאיר אלמנס י"ם ובנו ר לייבל ת"א ובנו הרב שמואל צבי.
 אלמנס בי"ב. ר משה קננלפון י"ם. ארטייל מוויאל הרב מרדכי
 גולדמן ובנו הרי אברהם י"ם. ר מרדכי שטיינברג בי"ב. ר דוד
 שטיינר דבת הערוך. ר ישראל מונד בי"ב. ר נתנאל חלפין
 ת"א. הרב פביאל שטיין וזין. הרב וייזל חיהול ובנו הרב נח י"ם.
 הנכדים הנכדים - הבנים והבנות בעול המצוות
מרכז בית יעקב
בארץ-ישראל
 מכוון בית יעקב למורות
 ירושלים

בית יעקב, ירוחן לענין חוק, ספרות ומחשבה. בהוצאת מרכז בית יעקב בארץ-ישראל, ירושלים, תש"ח.
 ספרות התחיפה לשנת - 14, ליי. כותרים באירוסיהם \$6; בדואר אויר 12\$ / אין משיכה חרוצית על חסוך המחתום / נשט בישראל כרפוס, נייב בעיס, ת"א
 "BETH JACOB"
 Monthly for Religious Education
 and Thought.
 Published by the Central Beth Jacob of Israel
 Jerusalem, P.O.B. 196.
 Editor: P. Lewin.
 Yearly subscription rates: \$ 6
 via air Mail: \$ 12
 Printed in Israel.
 From the U.S.A. and CANADA:
 Send all correspondence directly
 to our office: P.O.B. 196 Jerusalem, Israel
 IN BRITAIN: Beth Jacob Publications
 22 Overlea Ro., London E. 8.
 IN BELGIUM:
 Lange Van Ransbeec Str. 1, Antwerpen.
 In SWITZERLAND: Landesverband der
 Agudas Israel, Anzwad Str. 60, Zurich.

חנוכת ישיבה לקליטת נוער עולה נבין יהודי בוכארה

חנוכת האגף הראשון של „הישיבה לצעירים לעולי בוכרה“, שהוקמה על-ידי מחלקת הקליטה של אגודת ישראל נתקיימה בנבכת רוקה שבבני-ברק. יושב ראש מחלקת הקליטה הר' מאיר דוד לוונשטיין פתח את החגיגה בדברי תודה והוקרה לכל הגורמים והאישים שהושיטו את עזרתם ליסוד הישיבה ולרכישת המבנה וציון באופן מיוחד את אורח-הכבוד העסקן האגודאי הדגול הר' יצחק מאיר צימרמן, יו"ר ועדת ההצלה לעולי רוסיה בבריטניה ואת „האגודה למען העולה“ בבני-ברק, אשר הודות למפעילות זכינו לערב גדול ונעלה זה. בדבר ברכה חמים קידם היו"ר את נשיאה הדגול של אגודת ישראל בארה"ב, הרב משה שרר העומד גם בראש העבודה הענפה והמסופעת ברחבי ארה"ב וקנדה למען הקליטה הרוחנית של עולי רוסיה בארץ.

הונעדה לקליטת עולי בריה"נ של אגודת ישראל

לצעירים עולי בוכרה וחנוכת הישיבה

דברי ברכה השמיעו בזה אחר זה, הגאון רבי אלעזר מנחם שך, ראש ישיבת מונצין, הגאון ר' מרדכי שולמן ראש ישיבת סלבודקה, הגר"י לנדא רבה של בני-ברק, הגר"ש וזנר רבה של זכרון מאיר, הגר"מ אלתר יו"ר מרכז אגודת בארץ וראש ישיבת שפת אמת, הרב מנחם פרוש חבר הכנסת. את ברכת אגודת ישראל בארה"ב הביא הרב משה שרר, הרי"מ צימרמן בירך בשם אגודת ישראל בבריטניה. את ברכת עיר התורה והישיבות בני-ברק השמיע ראש העירייה הרב יצחק מאיר. כן נשא דברי ברכה החכם הבוכרי רבי גבריאל ניאזוף שעלה אשתקד מבוכרה, הרב יעקב מורחוי ראש המחלקה לעדות המזרח באגו"י, מר יהודה תהלה בשם ועד העדה הבוכרית, את שורת המברכים נעל הרב דניאל יטודוף ראש הישיבה לעולי בוכרה.

הנאמים המברכים דיברו בשבחה של יהדות בוכרה הנוודת בנאמנותה המופלאה ובשמירתה האיתנה על גחלת האמונה והמסורה כעתות קשים וקראו לעולים למשוך במורשת המפוארה ולחנך את ילדיהם בין כתלי הישיבה ובמסורות חינוך חרדיים. רושם מיוחד עשתה כרכתו הנרגשת של אחד מתלמידי הישיבה שהגיע לאחרונה מסמרקנד, שביטא את תודתו ותודת חבריו על שניתנה להם היכולת והאפשרות לשקוד על דלתי התורה בחצרות בית ד'.

את החגיגה הנחה הר' זעליג שטיינמץ חבר מחלקת הקליטה של אגו"י והיא נעלה בקביעת מוזות על פתחי בנין הישיבה ובשירת „ציון הלוא תשאלו לשלום אסיריך“.

במהלך החגיגה הוקרא מכתב ברכה שנתקבלה מכ"ק האדמו"ר מוויניץ, הקורא לחזק ולעודד את ידי העוסקים במלאכת הקודש של הצלת אחים לתורה ולמצוות, כן הניעו עשרות מברקים מרבנים, אדמו"רים, ראשי ישיבות ואישי ציבור שנבצר מהם להשתתף אישית בחגיגה.

בית יעקב

ירחון לעניני חנוך ספרות, ומחשבה
שנה 15 — קובץ ט"י — סיון תמוז תשל"ד

BETH JACOB

Monthly for Religious Education and Thought

173-174 • June-July 1974 • Issue 9-10

בתוכן:

בפתח הגליון • על חדשות החודש

בעיות הזמן באספקלריית הנצח / „תן לי יבנה וחכמיה“ — כיצד לבחור בדרך הנכונה — רבי יוסף חיים זוננפלד צ"ל מירושלים

במערכה על צביון המדינה / היהדות הנא-מנה נאבקת כנגד משטר החילונית; למען חקיקת חוק מיוחד לשמירת קדושת תפילין ומזוזות — הרב יהודה מאיר אברמוביץ (מתוך נאומים ב כנסת)

בדור-הנועבר מן השואה לתקומה / דמות מופת מבית-היוצר של יהדות פולין המעטירה — ז"ר יצחק לויץ נירויורק; מבוני יהדות התורה בארגנטינה — תושב בואיניוס איירס לשעבר

רסיסים מתוך מערבולת הימים / כזאת היא תמצית דורנו: „הסנה בוער באש — והסנה איננו ארכל“ (רשמים וחוויות מביקור אחרון באמריקה) — משה פראגר

דף הסיפורים / אבנים ועגנועים (סיפור ירר שלמי) — דוד זריצקי

מאה שנים לשכונת מאה שערים / על משמר קדושת ירושלים וצביון ארץ-הקודש, בוני מאה שערים היו החלוצים הראשונים להרחבת גבולותיה של ירושלים היהודית — א. בן-חנוך; חצות ליל בחוצות ירושלים — א. כהן

נמענינות הנצח / התורה והמצווה

צרור צילומים / חן יהודי בתוככי ירושלים במלאת מאה שנים למאה שערים

ניצוץ של אמת / „אליל הכדורגל“ הישראלי בשיא השתוללותו, קרב-דמים בשדה-המשחקים של קבוצת בית"ר המחללת שבת ברגל גאוה — ניצוצי

במלאת 30 שנה לחיסול יהדות הונגריה / בודאפשט — בבנינה, בחורבנה ובפרפורי שרידיה מדף הספרים / תורת המוסר מאת הגאון רבי אברהם גרודזנסקי הי"ד — הרב יצחק גרינברג

אשנב / על ערכו של הזמן מתוך עלון „ניצנים“ חיבורים ואיורים מאת תלמידות סמינר בית יעקב בתל-אביב

פרקי שירה / מלך ישראל וגואלו — רבי משה אבן-עזרא; במשתל"ם — צבי יאיר; שבת שלום — חוה מורגנשטרן

צרור מכתבים • זרקור ומכמורת

לוח המאורעות • הלכו לעולמם

גליון מוגדל המחיר: 3.50 ל"י

דמי החזרה מובטחים
Return Postage Guaranteed

ירושלים
JERUSALEM
שולם
P. P.
214